

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

11 TOMÁŠ KUBR
LET V ARITMĚ

ŘÍJEN 2016 | ZDARMA

162208

TÉMA GÓLOVÉ HODY
V PŘEBORU

PODPORA MĚSTSKÉ ČÁSTI
A FOTBAL

MLÁDEŽ MĚSÍCE
NÁBORŮ

FootballMania

**NOVĚ OTEVŘENÁ FOTBALOVÁ SPECIÁLKA
PRO HRÁČE I FANOUŠKY.**

***Kopačky / Míče / Chrániče / Dresy
Tréninkové oblečení / Merchandising české
fotbalové reprezentace***

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí – Pátek 10.00–18.00 hodin

Komunardů 1039/39, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Telefon: 226 232 194

str. 2–5

ROZHOVOR

TOMÁŠ KUBR A 11 LET
V ARITMĚ

str. 6–9

TÉMA

PŘEBOR JAKO
PŘEHLÍDKA GÓLŮ

str. 18–19

MLÁDEŽ

CO PŘINESLY
MĚSÍCE NÁBORŮ

PODPORA

str. 10–11

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL III.

STŘÍDÁNÍ

str. 12

ŠTAFETU DOSTAL KAREL KRISTEN

LEGENDA

str. 14–15

BOHUMIL SMOLÍK

MLÁDEŽ

str. 16–17

TALENT – DÍVKA ANDREA KOCHANOVÁ

TRÉNINK

str. 20–21

KOORDINAČNÍ CVIČENÍ

HISTORIE

str. 22–23

BOHEMKA V POHÁROVÉ EVROPĚ

KLUB

str. 24–25

AC SPARTA PRAHA FOTBAL A.S. – ŽENY

CIVIL

str. 26–27

JAKUB NOSEK Z ÚJEZDU PRAHA 4

FOTO MĚSÍCE

str. 28

+ WEB PFS

EDITORIAL

Milí fotbalisté,

po vydání, které kromě tradiční přeborové přílohy bylo věnováno velmi záslužným činům, je tady další tematické. Sešly se nám totiž hned dva materiály o ženském/dívčím fotbale.

Není to ovšem náhoda! Vedení Pražského fotbalového svazu chce na trávníky přivést co nejvíce malých slečen a této činnosti se bude v následujících měsících věnovat, o čemž se dozvíte mimo jiné i ze stránek Speciálu.

A když už jsme u těch měsíců, tak průběh akce Měsíc náborů, který zajišťuje FAČR i PFS, mapuje materiál v rubrice Mládež. A ne náhodou se i v rámci tohoto projektu dostaly ke slovu či ještě lépe k balonu dívky.

Úspěšný konec podzimu všem!

Lukáš Vrkoč

vedoucí redaktor

PARTNER MLÁDEŽE:

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

**Evropské hlavní
město sportu 2016**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VII. – ŘÍJEN | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozi 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSspecial@seznam.cz | VEDOUcí REDAKTOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Pavel Jiřík st. (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5 500 ks. | ISSN 1805-2541

| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jiřík st.

ROZHOVOR

HLAVNĚ ZŮSTAT NORMÁLNÍ!

TOMÁŠ KUBR VEDE OD ROKU 2005 ARITMU JAKO TRENÉR A JE I SPORTOVNÍM ŘEDITELEM KLUBU. NEJSME NA HOUPAČCE, JDEME POSTUPNĚ PO SCHODECH, ŘÍKÁ

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Má skromnou kancelář, na sobě mikinu s logem Aritmy. Tou žije. Už 11 let! Tradiční pražský klub přebíral TOMÁŠ KUBR jako začínající trenér ve chvíli, kdy padla do I. A třídy, byla na tom bídě a mládež měla v troskách. Aktuálně má za sebou Aritmu sezonu, v níž skončila šestá v divizi a mládežnické celky fungují ukázkově. Na tohle všechno dohlíží Kubr zároveň jako sportovní ředitel klubu. „Mám i jiné aktivity, ale většinu času mi zabere fotbal,“ prozrazuje muž, který se nebojí naplno říkat své názory.

■ Pamatujete si na okamžik, kdy jste nastoupil jako trenér Aritmy?

Bylo to v létě 2005 a nebyly to vůbec jednoduché začátky. Spadlo se do I. A třídy, což bylo nejhorší umístění v tenkrát téměř stoleté historii klubu. A v tu chvíli jsem tým přebíral. Kdo měl ruce a nohy, odešel pryč. Vedením byl vyhlášený okamžitý návrat do přeboru, ale slova jsou jedna věc a realita věc druhá. Hráči tady nebyli, a dostat do Aritmy nějakého trenéra? Nebylo co trénovat. Mužstvo se úplně rozpadlo.

■ Neberte to špatně, ale zní to, že jste byl tak trochu trenér z nouze.

Bylo to z nouze. Zkušenosti jsem měl minimální. V Bohemce jsem trénoval školičku, pak jsem pomáhal u žáků. Jako hráč jsem měl zdravotní problémy, věděl jsem, že to na fotbal moc nebude. I proto jsem si ve 25 letech dělal licenci, chtěl jsem u fotbalu zůstat. Tenkrát jsem byl oslovený pány Adamcem a Brychem, jestli bychom to společně s Jindrou Smrčinou nedali zase na Aritmě dohromady.

■ Jaká jste od toho měl očekávání?

Pořád jsem viděl obrovský potenciál Aritmy: krásný areál, historie. Jenže všechno by mělo fungovat od základů. Áčko spadlo do I. A třídy a v klubu bylo asi osm polorozpadlých mládežnických týmů. To, že muži skončili tam, kde skončili, asi nebyla náhoda. Spíš

poslední kapka. Od té chvíle se ale probudila spousta věcí a lidí, začalo se pracovat a Aritma zase zvedat. První věc, kterou jsme s Jindrou Smrčinou udělali, bylo to, že jsme vzali

To mě nenapadlo. Vůbec. Mám nesku-
tečné štěstí na lidi, kteří jsou v Aritmě
kolem mě. Třeba Láďa Prošek, což je
důležitý článek celé Aritmy. Když jsme
u těch těžkých chvil, tak přišly ještě
dvě. Po podzimu v přeboru jsme měli
šest bodů, což byla katastrofa. A tři se-
zony zpátky jsme se zachraňovali v di-
vizi na poslední chvíli až díky adminis-
trativě. Schválně říkám ty horší milníky,
protože nějaké postupy, že se vám daří,
tak to je třeba vidět, ale já se koukám,
aby se nevrátily ty horší věci. To je pro
mě důležitější než žít z úspěchů.

štos registraček a probírali, koho
oslovit. Bylo strašně těžké dát vůbec
dohromady tým, k tomu byl vyhlášený
útok na postup... Za ty roky tady to
byla jedna z vůbec nejtěžších chvil.
A nebavíme se o trénování, jen o tom,
aby se sehnali lidi.

■ Uměl jste si tenkrát představit, že budete v roce 2016 stále ve funkci, navíc mezi špičkou divize?

■ Necítíte se být po těch letech na pozici trenéra jednoho klubu opotřebovaný? K tomu jste navíc sportovním ředitelem celé Aritmy.

Nebudu tady navěky. I když se nedaří, beru na sebe zodpovědnost ve všem, ať jde o přípravky nebo muže. Jak se mužstvo dostalo do divize, tak se i já na sobě snažím pracovat. Kdybych

srovnával tréninky v I. A třídě tehdy a dnes, je to neslučitelné.

■ Jaký jste byl tenkrát trenér?

Bylo mi 31 let, měl jsem v týmu i hráče, kteří byli starší než já. Je třeba si přiznat, že ne všechno se podařilo. Když u někoho čtu, že by z minulosti nic neměnil, tak je to podle mě ne-smysl. Vždycky se dá udělat něco lépe. Třeba nás něco mohlo dovést do divize rychleji.

■ V čem jste se tedy konkrétně změnil?

Co se týče divize, tak je tam víc tak-
tiky, jsou obecně vyšší nároky. Dřív se
leccos odpustilo, prominulo. Tady už si
to nemůžeme dovolit. V soutěži, jako
je divize, je větší tlak na jednotlivý
okamžik. Co se v tréninku udělá, to
se pak projeví v zápasech. Čím vyšší
je to soutěž, tím je to markantnější.
Důraz na detail je nesrovnatelný. Dřív
jsem býval víc benevolentní, ale to by
se mi dnes vymstilo.

■ Jak to děláte, abyste se za ty roky nestal pro hráče okoukaným?

Hodně vnímám zpětnou vazbu od
hráčů, naslouchám jim. Postupem
času se kluci mění, ale je pravda, že
základ zůstává stejný. V tréninku za
ta léta děláme minimum věcí stejně,
co se týče tempa, počtu doteků a cvi-
čení. S některými kluky jsem ještě
hrál, takže si logicky tykáme, ale ne-
mám problém jim něco vytknout, vy-
střídat je, i když se k tomu musí při-
stupovat citlivě. Důležité je, že ke mně
mají všichni vždycky otevřené dveře.
Na hřišti vědí, kdo má poslední slovo,
ale po zápase nebo tréninku nejsem
nepřístupný. Umím přiznat chybu.
Pokud mají hráči na něco jiný názor,
tak prosím, ale chci argumenty. Pokud
jsou, tak ano. A taky vědí, že nezkazím ➤

Úspěchů za 11 let Tomáš Kubr zažil dost.

Strop vokovického týmu vidí kouč v ČFL.

srandu. I to je důležité, jedno na jaké úrovni hrajete.

■ Jakou formou s vámi hráči probírají své připomínky?

Všem říkám: cokoliv uslyšíte, že jsem někdy řekl, měl říct, tak přijďte a proberte to se mnou. Mezi čtyřma očima nebo před kabinou. Nemám s tím sebemenší problém. Spíš naopak. Něco může být třeba v emocích, vysvětlíme si to. Základ je mít čistý vzduch. Je to možná až s podivem, ale ponorka na nás ještě nikdy nepřišla. A to i díky tomu, že nejsem z těch, co by na la-
vičce devadesát minut hulákal, nena-
dávám hráčům, nejsem vulgární a ne-
beru to ani od hráčů.

■ Chtěl jste někdy za těch víc než 11 let skončit?

Hned na začátku. To jsem si říkal: do čeho jsem to vlezl? Já nikdy nebyl super hráč, ale na nic jsem se nevykašlal. Všechno jsem si musel odmakat. A mám to i jako trenér. Nejtěžší to bylo v přeboru, kdy jsme měli těch šest bodů. Když jsem tenkrát navedl řeč na to, že bych skončil, vedení mi rovnou řeklo, že mnou to není. Asi to byl důležitý odrazový můstek do budoucnosti, dostal jsem v klubu větší pravomoci, podařilo se nám to nastartovat, přitáhli jsme kluky, kteří měli s Aritmou něco společného. Pak se to nabalovalo dál a dál. Důležitý okamžik.

■ Tenkrát jste se tedy stal sportovním ředitelem Aritmy?

Ano. Ale není to jen moje práce, to je nesmysl. Klub není jeden člověk, já tak ani nikdy nevystupoval. Řekl jsem vedení, všem funkcionářům i trenérům, že kdyby se tak stalo, ať mi to okamžitě řeknou. Tenkrát to byl v každém případě zlomový moment, protože jsme rozjeli mládež. Sice jsme museli

odhlásit starší dorost, ale potřebovali jsme stavět barák od základů.

■ To mi prosím vysvětlíte.

Starší dorost platil pokuty za nedohrané zápasy. Nebyli lidi. Proto jsem byl zastáncem toho, aby se starší dorost zrušil a začali jsme od náběrů, přípravek, odspodu. Byl jsem nařčen z toho, že je to konec klubu, když neexistuje starší dorost, kritiků bylo víc než těch, kteří to chápali. Když jsme po letech starší dorost zase přihlašovali, protože jsme měli dost hráčů, tak už za mnou nikdo nepřišel, aby mě

„Základ je mít čistý vzduch. Je to možná až s podivem, ale ponorka na nás ještě nikdy nepřišla.“

pochválil. Musel jsem se o to přihlásit sám. (usmívá se) Klub není jen první mužstvo, za výkladní skříní v obchodě, když to řeknu obrazně, taky musejí být plné regály. Nestačí, že to zvenku vypadá hezky.

■ Mluvil jste o tom, že klub není jen jeden člověk. Já tak ale Aritmu vnímám, že klub = Tomáš Kubr.

Možná je to tak vnímané, protože za klub vystupuji, ale jinak máme rozumně udělanou strukturu. Máme sportovní radu, trenéry. Ze všech schůzek a porad musí vyjít jednotný hlas, který pak prezentuji já. Jsem tak hromosvod dobrého i špatného. Někdy musím vystoupit i s něčím, co není moje přesvědčení, ale ctím rozhodnutí většiny.

■ Jak stiháte kontrolovat všechno od A-týmu až po přípravky?

ážka. Trénoval jsem – a stále trénuji – ty nejmenší, vím, co to obnáší, takže pak můžu lidem od mládeže víc naslouchat, protože je chápau. Říká se, že zápas je vrchol týdne, ale pro mě je daleko důležitější, pro vývoj klubu, jak jsou vedené tréninky. Není třeba je sledovat od rána do večera, ale jednou za čas se přijít podívat, jak jednotlivé týmy fungují. A tady musím naše trenéry pochválit. Není u nás velká fluktuace, jsou tady spokojeni, pak jsou spokojeni i rodiče a děti.

■ Vy jste vlastně z pozice sportovního ředitele sám sobě šéfem, když vezmu vaši trenérskou práci u A-týmu. Je to výhoda?

Jak se říká: jaké si to uděláš, takové to máš. Důležité je, že se v případě neúspěchů nemusí hledat viník. (směje se) Základ je, aby lidi nesli svou zodpovědnost. Lidé z vedení klubu mi důvěřují, ale když nastane průšvih, беру to na svou hlavu. Nebudu ukazovat na ostatní. Výhoda je to určitě ve chvíli, kdy je potřeba udělat nějaké rychlé rozhodnutí. Můžu reagovat na věci okamžitě.

■ Dá se říct, že váš život je hlavně Aritma?

Aritma je nedílná součást mého života, syn tady hraje, veškerý volný čas se řídí Aritmou. Dovolená se řídí podle sezony, musí se vejít mezi konec soutěžního ročníku a začátek letní přípravy.

■ Umíte si představit život bez Aritmy?

V současnosti asi ne. Jsem ale odchovanec Dukly. Vyrůstal jsem v ní v době, kdy hrála poháry, měla tituly, podával jsem míče hráčům jako Vízek či Luhový. Ale ani v té době jsem

Areál Aritmy má prý druholigové parametry...

... o tom ale Kubr nechce ani slyšet!

„Když bude někdo cítit, že Aritma přešlapuje na místě, tak mi to řekne a může přijít někdo další.“

nebyl zaslepený fanoušek, že by pro mě existovala jen Dukla. Hledal jsem to, co se mi na tom klubu líbilo. A podobné je to i s Aritmou. Přirostla mi k srdci, ale nebudu vyprávět, že je super a jednoho dne půjde do ligy. Dobře vím, kde je naše místo, a chci stejně vést i ostatní, že se nikam netlačíme. Ano, říkají nám, že máme areál na druhou ligu, nikdy neříkej nikdy, ale já odpovídám, že druhá liga se tady hrát nebude.

■ Proč ne?

Pro nás je to nesmysl. Pro klub, jako je Aritma, je strop třetí liga. Ano, může přijít nějaký mecenáš a koupit druhou ligu, ale s tím se nepočítá. Na Praze 6 je jedničkou Dukla. I ta, ač hraje ligu, bude pořád regionálním klubem. Nikdy nebude mít fanouškovské zázemí jako Sparta, Slavia či Bohemka. Ale dřív se tam chodilo na dobrý fotbal. K nám nebude chodit pravidelně tisíc diváků, že hrajeme dobře. Přijdou sem rodinní příslušníci, kluci, kteří prošli klubem, třeba někdo zvědavý, když budeme nahoře. Ale náš úkol je, abychom se chovali a hráli tak, že se tihle lidé k nám budou rádi vracet. Naše největší síla je v tom, že jsme normální. Víme, kde je naše místo. Na normalnosti to máme postavené.

■ To je filozofie Aritmy, hlavně zůstat normální?

Přesně tak. I to, že hrajeme výkonnostní fotbal v divizi, že nejsme nějaká rychlokvaška, kam přišly peníze, nakoupili se hráči a šlo to rapidně nahoru bez základů... Máme hezký areál, fungující mládež, z níž jsme schopni doplňovat mužský tým. To je v dnešní době hrozně důležité.

■ Dříve se hráči hodně motivovali penězi. Čím se motivují dnes?

Mecenáši určitě ubyli, ale jsou i teď. Některé hráče to láká, chápu. U nás mecenáš není. My prostě víme, kde je naše místo. Dáváme příležitost hráčům, kteří projdou dobrou mládeží v prvoligových či druholigových týmech. Když není kluk schopný se tam prosadit do prvního mužstva, má tady ještě druhou cestu přes výkonnostní

fotbal. To je třetí liga a divize. Přebor, ať se na mě nikdo nezlobí, určitě ne. Pokud se ti kluci chtějí ještě poprat o svou šanci ve fotbale, mají možnost. Na úrovni třetí ligy a divize si neumím představit, že by to v Praze nějaký klub dělal špatně. Plus mínus je to stejné a myslím, že velice dobré. Je však důležité přesvědčit profesionální kluby, aby začaly dávat své hráče do výkonnostního fotbalu. Ale s jednou podmínkou.

■ S jakou?

Ne s trenéry, kteří ty kluky vedli v dorostech či juniorských ligách. Pokud se neprosadili v tom systému, potřebují jiný impuls, změnu. Nová kabina, nový přístup. Prostě změnit prostředí. A to by se s přechodem trenérů nedělo. Nezáleží na tom, jestli to trénuje Kubr nebo někdo jiný. Pro ty kluky je

třeba do Aritmy, berte to jako další šanci!

U nás šanci mladí dostávají a není to jen plácání vesla do vody, chceme jít touhle cestou. Někteří dorostenci to raději zkusí někde na lavičce ve druhé lize, než aby šli do výkonnostního fotbalu, což by je mohlo daleko rychleji posunout do profesionálního fotbalu. Kluci, co k nám chodí, mají dobré základy, umějí hrát fotbal. V klubech, jako je Aritma, můžou ukázat, že do velkého fotbalu vede i jiná cesta. Říkám jim: ukažte, že se spletli, pracujte, třeba si vás všimne někdo jiný.

■ Má současná generace pořádu chuť a ambice se rvát, něco dokazovat? Nebalí to rovnou?

Je pravda, že svět se trochu změnil, „úmrtnost“ hráčů po dorostu je

dvakrát v devíti. Kdo má v přeboru víc natrénováno, od 70. minuty rozhoduje zápasy, to v divizi se hraje do 90. minuty. Když nějaké kluky z přeboru oslovím, nechtějí jít výš. Vyhovuje jim, že se dvakrát týdně sejdou, dají si na dvě, pak si o sobě přečtou, nemusejí nikam daleko cestovat. V divizi chodíte trénovat čtyřikrát, při zápasech venku jste pryč skoro celý den, nedá se na ně jezdit v jednácti lidech, někteří kluci ani do zápasu nezasáhnou. Buď se na to můžu vykašlat, nebo mám touhu něco dokázat a rvu se. Jakmile z toho jednou ti kluci vypadnou, těžko se naskakuje zpátky. Výkonnostní fotbal stojí daleko víc úsilí, ubývá hráčů, kteří jsou ochotní se mu věnovat, protože nikde není napsáno, že se to jednou vrátí. Z dlouhodobého hlediska nelze přebor a divizi srovnávat.

■ Jsou i další důvody, proč ubývá hráčů pro výkonnostní fotbal?

Hráče ubrala divizním týmům třeba i Juniorská liga. Určitě to má něco dobrého, ale chybí to zásadní: aby se ti kluci někam posunuli. Hráče nám to vzalo jak počtově, tak mentálně. Kdyby šli rovnou na úroveň divize, měli by dnes práci a zůstali u toho nebo už mohli být někde jinde. Zmíním derby devatenáctek mezi Spartou a Slavií, na posledním jsem byl, abych viděl, jakou má úroveň. To máte třicet špičkových hráčů této kategorie, ale kolik z nich se bude fotbalem živit? Jeden, dva, tři, pět? A všichni si myslí, že to budou zrovna oni. Kdyby se místo do Juniorské ligy posunuli rovnou do výkonnostního fotbalu, kde by je vedl jiný trenér, tak by jim to mohlo pomoci.

■ I tohle měl být smysl vaší spolupráce s Duklou?

Mělo to tak být, bohužel to nebylo ze strany Dukly zcela naplněné. V něčem jsme se názorově rozcházel. Do kategorie U15 jsme na tom byli podobně, dál už jsme tak jednotní nebyli. Spolupráci jsme přerušili, ne oficiálně, ale šlo to do ztracena. Ale neurážíme se, víme, kde je naše místo. Všem v Aritmě říkáme: ➔

KDO JE TOMÁŠ KUBR

Je mu 42 let a už začíná 12. sezonu na lavičce Aritmy! Jako hráč to dotáhl nejvýše do třetí ligy. Postupně prošel Duklou, kde vyrůstal, pak následovala Tatra Smíchov, Montáže (později Krč), Písek, Dukla Dejvice, Čechie Karlín, Hýskov, Průhonice, Admiru, Hořín, Dubeč a Aritma. Tady se z něj stal hrající trenér, později už jen trenér. Předtím vedl jen děti v Bohemians. Na Aritmě vykonává zároveň funkci sportovního ředitele klubu. Jeho bratrem je ligový rozhodčí Jaroslav Kubr, který je pražským příznivcem dobře známý, léta totiž pískal i přebor. „Bráchovi se povedla neskutečná věc. Prošel si vším od mládežníků a ví, že jak se dostal nahoru, tak může padnout. Chová se normálně a slušně, nezapomíná, kde začal,“ říká Tomáš Kubr. „Párkrát nás pískal v přeboru a nezáviděl jsem mu to. Byli jsme na to ale připravení. Já nejsem typ, který by obecně hulákal na rozhodčí, ani nikoho jiného. Pro něj by zase nebylo dobré, kdyby nás jakkoliv protěžoval.“

důležitá změna. Taky musejí vědět, že když se neprosadí do profesionálního fotbalu z dorostu nebo juniorek, je tady ještě druhá možnost. Proto je podle mě chybné oddělovat profesionální a výkonnostní fotbal, protože ten profesionální nikdy nebude dobře fungovat bez toho, aby fungoval ten výkonnostní. Jsou to spojené a neoddelitelné nádoby, je potřeba si to uvědomit.

■ Jinými slovy vyzývá pro mladé hráče: Není podřadné jít hrát

daleko větší. Když jsme tady zmínili pražský přebor, tak se mi zdá, že je s ohledem na ambice hráčů kontraproduktivní, jak je medializovaný, jak v něm někteří lidé vystupují. Tím vůbec nechci kritizovat, neříkám, ať nepíšete o přeboru, ale někdy se mi zdá, že hráčům stačí, že se o nich napíše a jsou spokojeni. Zaslechl jsem, že má přebor úroveň divize, a není to pravda. Přebor je rekreační fotbal, ve výkonnostním se trénuje čtyřikrát až pětkrát týdně v šestnácti lidech, ne

když někdo přeroste náš klub, ať jde na Duklu.

■ Za těch 11 let, co jste trenérem, Aritma stále stoupá. Pouze jednou skončila nepatrně horší než v předešlé sezoně. Jak to děláte?

Člověk by neměl být nikdy spokojený, je potřeba si některé úspěchy užít, ale pouze ten den. Mládež se nám podařilo dát dohromady, což považuji za velký úspěch. Co se týče mužů, tak jsme se v divizi aklimatizovali, jdeme po schodech postupně, tak to má být. Je příjemné, že když se člověk otočí, nevidí Aritmu jako na houpačce.

■ V této sezoně jste velmi dobře odstartovali. Pokukujete po třetí lize?

Výš se nekoukáme. Opravdu ne.

■ Takže divize je pro Aritmu ideální soutěž?

V divizi jsme možná byli rychleji, než jsme plánovali. Tak o rok, o dva. Chci, aby všechno, co děláme, mělo posloupnost. Jak už jsem zmínil, strop je pro nás třetí liga, ale pokud bychom se do ní jednou měli dostat, tak ne jen postoupit a seštopit, ale být po všech stránkách připravení a hrát tam důstojnou roli. Důležitá je návaznost na Prahu 6. Vezměte si třeba dorosty: Dukla nehraje nejvyšší celostátní soutěž dorostu, což je podle mě špatně. Ale pak my nemůžeme být ve stejné soutěži jako ona. To prostě neutáhne. Dukla musí hrát v celostátní

soutěži dorostu, pak je tady prostor, aby další kluci měli možnost hrát třeba v Aritmě, což bychom byli rádi, první českou ligu (druhá nejvyšší soutěž dorostu – pozn. red.). Hráči, kteří projdou touto soutěží, mají větší předpoklady, aby se uplatnili ve výkonnostním fotbale. Pokud by tady jednou měla být třetí liga, tak nechceme, aby se něco zásadně měnilo. Tým by musel mít zdravé základy, museli by přicházet mladí a ambiciózní hráči, kteří mají chuť něco dokázat. Když mluvím o normalnosti, tak to nejsou fráze. Byly tady v minulosti kluby, které měly velké ambice, a dnes už neexistují. Ale je pravda, že třetí liga se na Aritmě nikdy nehrála. Pokud by se to někdy povedlo, byl by to historický milník. Základ ovšem je, aby klub fungoval a byl na to připravený.

■ Umíte si sám sebe v Aritmě představit dalších 11 let?

Čas tolik nevnímám. Mám kolem sebe lidi, se kterými si řekneme i nepříjemné věci. Když bude někdo cítit, že Aritma přeshlapuje na místě, tak mi to řekne a může přijít někdo další. Už jsem i řekl, že bych netrénoval a dělal jen sekretáře nebo sportovního ředitele, ale vždycky to vedení vyhodnotilo, že mám mužstvu co dát. Vždycky něco může být lepší, ale zatím se Aritma posouvá dál a dál, tak snad není důvod ke změně. Je ale jasné,

„Lidi obecně moc nechválí, spíš se hledají chyby. Pro nás je největší pochvala, když se nenadává.“

že každý máme svůj strop, což platí samozřejmě i pro mě.

■ Měl jste vůbec někdy nabídky, o kterých jste vážně přemýšlel?

Nabídky jsem měl, kolikrát i dost zajímavé, ale vždycky jsem řekl, že ještě nenastal čas, abych odcházel z Aritmy. Bylo to na úrovni třetí ligy a divize.

■ Říkáte o sobě, že moc nechválíte. Ocenil někdo vás za nesporný přínos Aritmě?

Lidi obecně moc nechválí, spíš se hledají chyby. Pro nás je největší pochvala, když se nenadává. (usmívá se) Ale sem tam někdo pochválí, poděkuje, to je pravda. Největší propad se na Aritmě podařil zastavit, teď jsme na cestě, je třeba pracovat, abychom se nepropadli zase. A kdyby se to stalo, kdyby se přestalo dařit, musíme být připravení na to, aby to bylo jen chvilkové. ■

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně
internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE**
můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

T É M A

OFENZIVY VS. OBRANY. ÚTOČNÍCI MAJÍ NAVRCH

V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ JE UŽ DLOUHODOBĚ K VIDĚNÍ HODNĚ GÓLŮ. PRŮMĚR SE POHYBUJE KOLEM ČTYŘ NA ZÁPAS!

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: JIŘÍ IPSEK, PAVEL JIŘÍK ST.

Můžete mít k Pražská teplárenská přeboru mužů různé výhrady, ale jedna věc je nezpochybnitelná a těžko ji kritizovat: padá v něm spousta GÓLŮ. Zápasů nejsou, až na občasné výjimky, nuda. Čím to, že se v nejvyšší pražské fotbalové soutěži střílí tolik branek?

Mezi fotbalovou komunitou poměrně známý Fanklub defenzivního fotbalu, jehož hlavní heslo je „Bránit!“, s dovětkem „Nedostaneš, neprohráješ!“, by z Pražská teplárenská přeboru nemohl mít radost. Naopak, nejvyšší metropolitní soutěž by pro skupinu recesistů, kteří považují výsledek 0:0 za nejatraktivnější možný, byla odpudivým příkladem, jak to nemá vypadat. V první třetině přeboru skončily bezgólovou remízou pouze tři utkání z osmdesáti! Branka nepadla v duelech Vršovice – Zličín, Třeboradice – Háje a Újezd nad Lesy – Horní Měcholupy. Jinak vředycky minimálně gól jeden z týmů dal, častěji však více gólů, o čemž svědčí báječný průměr téměř čtyř branek na jeden zápas!

NATREFIT NA ZÁPAS BEZ GÓLŮ JE PECH

Jen si to představte: jdete na vybrané utkání a máte slušnou šanci, že uvidíte čtyři branky.

„V přeboru je to uvolněnější, do divize se nikdo úplně netlačí, týmy si jdou víc zahrát fotbal. A je to vidět.“

JAKUB SLEZÁČEK
TRENER HORNÍCH MĚCHOLUPY

Ale ani remízy 0:0 nejsou devadesátiminutovou zákopovou válkou. V přeboru se prostě hraje jinak než ve vyšších soutěžích. Uvolněněji a bez zábran, logicky jsou v něm méně vyspělá mužstva, co se týče taktiky, ale

také velmi šikovní jednotlivci, kteří se umějí prosadit.

Tohle všechno dělá z Pražská teplárenská přeboru atraktivní mix pro toho, kdo se zajde na nějaký zápas podívat a odpustí pár nedokonalostí, včetně menší rychlosti a nasazení, protože hráči nemají tolik natrénováno. Ale stačí se podívat na divoká skóre mužstev v tabulce a je jasné,

fotbal, nejsou tak svázáni premiemi, jako to může být ve vyšší soutěži,“ říká Robert Hlavica, bývalý obránce, dnes trenér Uhelných skladů, které dlouhodobě patří k nejofenzivnějším týmům v soutěži. „Když je zápas, v němž je delší dobu stav 0:0, tak to prostě týmy chtějí zvládnout a vyhrát, takže nakonec nějaká branka padne. Navíc v moderním fotbale se přece hraje dopředu, takže je to v pořádku.“

Hlavicova slova podporuje také fakt, že se v Praze po remízových utkáních nekopou penalty, jak je to běžné ve třetí lize, v divizi, ale i jiných krajských přeborech. V takové chvíli se celky mohou spokojit se stavem 0:0 s tím, že si věří na pokutové kopy, v nichž mohou získat poměrně lehce bod navíc. Když takhle zvládnete pár rozstřelů v sezoně, zastoupí vám penaltový um bodově i několik výher. Pak už se vyplatí probránit se k penaltám a doufat, ➤

0:0? Naprosto výjimečný výsledek!

že budete klidnější než soupeř ve stříbě z 11 metrů.

To v metropoli se musí hrát na vítězství. Žádné extra přídavky neexistují.

KAŽDÝ TÝM MÁ NADSTAVBOVÉ HRÁČE

Porovnávat může Jakub Slezáček, trenér Horních Měcholup. S nimi hrál v minulých letech divizi, ale před ročníkem 2016–2017 se vedení klubu rozhodlo, že se přihlásí opět do přeboru.

„V přeboru to není tak jako v divizi, kde od začátku hraje pár mužstev o pádka. Tam je to dané, kdo bude dole a kdo nahoře, bojuje se o každý bod. V přeboru je to uvolněnější, do divize se nikdo úplně netlačí, týmy si jdou víc zahrát fotbal. A je to vidět,“ myslí si Slezáček.

Čísla mu dávají za pravdu. Pražský přebor má v aktuální sezoně zmíněný průměr, který se pohybuje kolem čtyř branek na jeden zápas. Srovnatelně

na tom jsou z českých přeborů jen v Libereckém a Ústeckém kraji. Samostatnou kapitolou je pak Karlovarský kraj, kde nejsou výjimkou výsledky jako 8:4, 10:3 či 6:6 – tady jsou tato i na hokej vysoká skóre poměrně běžná. Obecně tenhle extrém s průměrem šesti gólů na utkání spíš svědčí o (ne)úrovni soutěže než o nějaké superstřelecké kvalitě místních

tří až čtyři rozdíloví hráči, kteří dělají nadstavbu a rozhodují utkání,“ vypořoval Slezáček. „Když se podíváte, opakují se střelci a ústřední postavy zápasů. I tým, který je dole, má nadstavbové hráče. A to v divizi tak úplně nebývá zvykem.“

Příkladem mohou být i Ďáblice, nováček přeboru, které jsou zatím podle očekávání ve spodní části tabulky.

„Když je zápas, v němž je delší dobu stav 0:0, tak to prostě týmy chtějí zvládnout a vyhrát.“

ROBERT HLAVICA
TRENÉR UHELNÝCH SKLADŮ

útočníků. V malém kraji spíš chybí konkurence, pravidelně se zde najdou odpadlíci, kteří „fasují“ příděly, tím pak roste průměr tamního přeboru. Ale vraťme se do hlavního města. „Myslím, že v každém mužstvu jsou

A ke dvěma výhrám, které mohou být z pohledu boje o udržení klíčové, ho dovedly hatricky útočníka Davida Blažka. „Přebor je určitě kvalitou výš než I. A třída, ale stejně se i na téhle úrovni dělá moc chyb a pak také padá

hodně gólů. Pro diváka je to samozřejmě výborné. My v Ďáblicích určitě nehrajeme na 0:0, to ani neumíme,“ říká trenér Martin Průša.

Blažek využil chyb Horních Měcholup a Hájů. Když jsme u ofenzivních individualit, tak při vši účtce k Blažkovi, v přeboru jsou jiná, stabilnější jména, která jsou zárukou zajímavých gólových předělů. A je tomu tak už delší dobu.

Stačí zavzpomínat na velké souboje dua Bohuslav Strnadel – Jan Fíček. Když tihle dva mohykáni z přeboru zmizeli, nastoupily jiné, rovněž výrazné střelecké osoby, které za sebou mají většinou zajímavou fotbalovou historii: Petr Junek, Svatopluk Sýkora, Jakub Pospíšil, Eduard Formáček, Tomáš Randa, Petr Nykl, Ivan Merta, Zdeněk Zmeškal, Tomáš Pešíř, Miroslav Mašlej, Jan Míčka, Vojtěch Šafránek, Ajdin Mustedanagič...

A to je jen základní výčet. I proto bývá souboj o krále střelců v přeboru hodně

napíná až do konce. V předminulé sezoně dokonce Zmeškal překonal čtyřicetigólovou hranici, zastavil se až na čísle 41!

UVOLNĚNÝ PŘEBOR, NE ŘEŽBA

„V divizi byla většina hráčů plus mínus podobná. Jakmile tam někdo vynikal, tak se na něj nasadil nějaký běhavý hráč a mužstva se ho snažila vymazat,“ vzpomíná Slezáček na divizní boje. „V přeboru je vidět, že si jdou mužstva zahrát fotbal. Najdete tady kluky, kteří kopali vyšší soutěže, už se nechtějí honit, trénovat v divizi nebo ve třetí lize, a tak hrají přebor. Našli byste v něm dost hráčů, kteří by mohli působit výš. Přebor je hodně fotbalový, oproti třetí lize a divizi určitě ano,“ tvrdí Slezáček.

Pozor, nikdo netvrdí, že třetí liga či divize jsou méně kvalitnější soutěže než přebor, to vůbec ne. Ale na úrovni

pátého stupně v Česku se hraje prostě jiným stylem a stále jde o nejvyšší krajskou soutěž, v níž se neuchytí každý. Nejde sice o výkonnostní fotbal, kdy hráči trénují čtyřikrát až pětkrát v týdnu a mají ještě ambice se posouvat dál a výš, v přeboru někteří trénují pouze jednou nebo dvakrát. Ale pořád to není, co se úrovně týče, soutěž k přehlížení.

„Každý tým se více zaměřuje na hru dopředu, v první řadě se v klubech řeší složení ofenzivních hráčů.“

PETR JEŘÁBEK
BRANKÁŘ KRÁLOVIC

I vzhledem k počtu tréninků a účasti na nich není přebor logicky tolik svázaný taktikou, což je pro publikum výhodou. To ovšem neznamená, že jednotliví hráči na tom nemůžou být dobře technicky a gólově ve finální fázi.

„Celkově je přebor takový uvolněný, není to řežba jako ve vyšších soutěžích. Tam kolikrát záleží na jedné standardní situaci, základ jsou souboje. Tady se, když to řeknu jednoduše, hraje fotbal,“ říká Slezáček. Výrazně ofenzivní tým mají v posledních letech Královice, jejichž útočná letka Pospíšil, Formáček, Randa je vyhlášená. V sezoně 2013–2014 dali jen tihle tři v přeboru dohromady 73

vším hrne dopředu, to velice dobře zná brankář Petr Jeřábek. „Z mého pohledu se každý tým více zaměřuje na hru dopředu, v první řadě se v klubech řeší složení ofenzivních hráčů,“ říká. „A tak je to asi správně, vždyť platí, že kdo dá více gólů, vyhraje. Všechny týmy, především z popředí tabulky, mají ve svém kádru minimálně jednoho útočníka, který prošel vyššími soutěžemi a svými kvalitami převyšuje úroveň přeboru.“

NULY SE SBÍRAJÍ VELMI OBTÍŽNĚ

I proto je pro gólmány čím dál těžší udržet nulu, což je prestižní záležitost. Jenže útočná komanda mužům v rukavicích dobrou náladu ze „zavřené branky“ seberou. Jak složité tedy je v přeboru vychytat nulu? „V první řadě je faktem, že zápas bez obdrženého gólu je výsledkem obranné hry celého týmu. Brankář k tomu samozřejmě může pomoci, anebo naopak výkon

gólů! Tady je zcela na místě tvrzení, že se Královice prostřelily k přeborovému triumfu, což byl pro klub historický okamžik.

Ale zajímavý je i pohled z druhé strany. Chytat za mužstvem, které se přede-

svého mužstva jedním nepovedeným zákrokem zhatit. Obecně je ale vidět, že i vzhledem k tomu, co jsem říkal před chvílí, se v přeboru sbírají nuly velmi obtížně. Ofenzivy mají nad obranami navrch a podle toho jednotlivé výsledky vypadají," hodnotí Jeřábek. „Výjimkou je samozřejmě loňských třináct nul Jirky Švarce z Přední Kopaniny, k čemuž mu dodatečně gratuluji. Mohu potvrdit, že každý zápas bez gólu je pro gólmana sice příjemný, ale já osobně stavím na vyšší místo vítězný zápas svého týmu nad výsledkem 0:0.“

Ty se Praze, naštěstí, zatím poměrně úspěšně vyhýbají. Stačí si přečíst rozhovory s hráči či trenéry, kteří přišli do přeboru z I. A třídy. Všichni opakují podobnou formu, jakou používají fotbalisté z české ligy, když přestupují do zahraničí: „Všechno je rychlejší, každá chyba se trestá.“

Když se podíváme pod přebor, chyb je taky dost, ale úspěšnost v zakončení

ne vždy bývá taková. Co se týče divize nebo třetí ligy, je v nich zase výrazně méně chyb...

Nedělejme z přeboru víc, než je, kvalitou samozřejmě není srovnatelný s divizí či třetí ligou, ale atraktivitou nepochybně ano. Už jen tím, že proti sobě hrají celky, které od sebe leží jen pár kilometrů, což je pražské specifum. Utkání tak mívají větší náboj, než když přijede soupeř od polských hranic v divizi. Když se k tomu přidají i góly, kterých v jiných přeborech padá méně, je celkově pražský přebor zajímavou soutěží.

„Když se udělá jakákoliv chyba v obranné činnosti, dokážou ji přeborovi útočníci hned potrestat," přikyvuje Jeřábek. „Proto mohu doporučit lidem, aby se na nějaký přeborový zápas přišli podívat, jelikož v každém je vidět mnoho zajímavých situací před oběma brankami.“

Právě to je kouzlo přeboru. Přesvědčte se sami. ■

GÓLY V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ

Ročník 2011–2012

průměr 3,87/zápas

1187 gólů

Ročník 2012–2013

průměr 3,6/zápas

864 gólů

Ročník 2013–2014

průměr 3,56/zápas

856 gólů

Ročník 2014–2015

průměr 3,91/zápas

939 gólů

Ročník 2015–2016

průměr 4,18/zápas

1005 gólů

Pozn.: V sezoně 2011–2012 hrálo v Pražské teplárenské přeboru 18 mužstev.

PODPORA

MĚSTSKÁ ČÁST A FOTBAL III.

JAK FUNGUJE SPOLUPRÁCE KLUBŮ V JEDNOTLIVÝCH ČÁSTECH PRAHY?

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., ARCHIV MČ

Fotbalový klub má na svém území prakticky každá pražská městská část. Některé se však mohou chlubit opravdu zvuknými jmény, což je případ Prahy 3 a Prahy 7, které jsou tradičním domovem Viktorie Žižkov, resp. Sparty. Jak spolupráce s velkými kluby funguje? Jak vypadá konkrétně? A berou tu ohled i na menší oddíly? A které to vlastně jsou?

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 3

odpovídá Ing. Mgr. Irena Ropková (ČSSD),
neuvolněná radní pro oblast sportu

■ Na Praze 3 mají sídlo čtyři kluby...

Ano, jedná se o kluby AFK Union Žižkov, FK Viktoria Žižkov, spolek Viktorka Žižkov a též Tělovýchovnou jednotu Spojie Praha. V minulém roce hrál domácí zápasy na našem stadionu i Slavoj Vyšehrad, v tomto ročníku se však vrátil zpět na své tradiční vyšehradské hřiště.

■ Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Fotbal k Žižkovu a celé naší městské části neodmyslitelně patří. Jsme hrdí na to, že na našem území působí tradiční fotbalové kluby, které na jedné straně pozitivně propagují

dobré jméno naší městské části a na straně druhé podporují aktivní trávení volného času mládeže a její sportovní vyžití. S fotbalovými kluby se proto snažíme maximálně spolupracovat a v tomto ohledu je podporovat.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

V tomto roce jsme finančně podpořili spolek Viktorka Žižkov, a to dotací ve výši 300 tisíc korun na provoz tělovýchovného zařízení na Vítkově a též dotací ve výši 197 tisíc korun na pronájem sportoviště na Vítkově.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Viktoria Žižkov je výkladní skříň „fotbalové“ Prahy 3.

Začátkem května tohoto roku se ve spolupráci naší městské části a spolku Viktorka Žižkov konal již třetí ročník fotbalového turnaje o putovní pohár Františka Josefa I. pro děti ve věku pěti až sedmi let, a to v rámci tradičních oslav povýšení Žižkova na město. V rámci turnaje nám ohromně pomohli dorostenci Viktorky, kteří byli dětem skvělými rádci během přípravy na turnaj i v jeho samotném průběhu.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Přínos ve vzájemné spolupráci určitě vidím. Fotbalové kluby stejně jako ostatní sportovní družstva předsta-

vují pro městskou část významného partnera v oblasti prevence negativních a patologických jevů u mládeže žijící na území Prahy 3. Tento přínos považuji za zcela zásadní.

■ Kolikrát jste v tomto roce byl/a na fotbalové akci?

Letos jsem se k návštěvě fotbalového utkání ještě nedostala, avšak jako radní pro sport mě aktuální dění v této oblasti zajímá. Zejména držím palce, aby se v tomto ročníku podařil týmu FK Viktoria Žižkov návrat do nejvyšší tuzemské soutěže. I když se pohybuje v polovině tabulky, do konce sezony je ještě dlouhá doba.

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 7

odpovídá starosta Jan Čížinský (KDU-ČSL)

■ Máte přehled o tom, kolik fotbalových klubů (a jaké) se nachází na Praze 7?

Minulost i současnost Prahy 7 byla vždy s fotbalem neodmyslitelně spjata. Zejména místní název Letná mají mnozí fotbaloví fanoušci trvale spojený s historicky velmi úspěšným českým fotbalovým klubem AC Sparta Praha (ne každý už ovšem ví, že na Letné původně sídlila také Slavia). Svůj fotbalový klub ovšem mají také Holešovice. Je jím FK Loko Vltavín, který patří mezi nejstarší fotbalové kluby v republice a v současné době hraje Českou fotbalovou ligu, tedy 3. nejvyšší soutěž.

■ Jak se vaše městská část staví ke spolupráci s fotbalovými oddíly?

Praha 7 podporuje sport na svém území. Děláme vše pro to, aby zde byly vyvážené podmínky pro sportovní využití obyvatel každého věku. Je nepochybné, že fotbal představuje nejoblíbenější kolektivní sport na světě. Je proto velkým lákadlem, které má i v době internetu a chytrých telefonů tu moc přivést děti a mládež ke sportování. S oběma fotbalovými kluby, které u nás působí, se proto snažíme spolupracovat především v oblasti podpory dětského a mládežnického sportu.

■ Jaké finanční prostředky jste vynaložili speciálně na fotbal za tento rok?

Praha 7 každoročně vyhlašuje programové dotace určené na podporu sportovních oddílů, které se dlouhodobě věnují sportovní výchově dětí a mládeže. V rámci tohoto programu

jsou podporovány také Sparta a Loko Vltavín. Celková suma, kterou Praha 7 na mládežnický fotbal letos vynaložila, činí 655 tisíc korun.

■ Jak naopak fotbalové kluby pomáhají obci? Jsou aktivní?

Oba kluby se snaží být aktivní součástí života v Praze 7. Na hřišti Loko Vltavínu se pořádají různé dětské a školní turnaje, Sparta se zase účastní našich zábavních akcí pro širokou veřejnost a pořádá či podporuje řadu dalších aktivit. Koncem loňského roku se Sparta mimo jiné zapojila i do záchrany Letenského kolotoče a podpořila veřejnou sbírku na jeho opravu. Svým dílem přispěli i její fanoušci, kteří si v té době zakoupili lístek na ligové utkání. Jedna letenská stálíce tak vlastně pomáhala zachránit druhou, což nás samozřejmě těší.

■ Vidíte ve vzájemné spolupráci přínos? Jaký?

Když u vás sídlí skutečně velký sportovní klub, tak je jasné, že to má svá pozitiva i negativa. Známy a úspěšný fotbalový oddíl vaší čtvrti proslaví, zvyšuje její prestiž a prospívá turistickému ruchu, fotbalová utkání však zároveň přinášejí policejní manévry, dopravní komplikace a nepořádek. Je tedy bezesporu důležité s fotbalovými i dalšími sportovními kluby spolupracovat, aby z nich měli radost a užitek nejen jejich fanoušci, ale také ostatní obyvatelé městské části.

■ Kolikrát jste v tomto roce byl/a na fotbalové akci?

Když počítám i utkání našich škol, tak jsem byl celkem sedmkrát. ■

Sice v pozadí Sparty, i tak ale hraje Loko Vltavín na „sedmičce“ důležitou roli.

PROJEKTY MLÁDEŽE

DĚTSKÝ
FOTBALOVÝ
POHÁR

TOUR^{DE} CLUB

mujprvniklub.cz

Neberte
nám naši
hru

ŠKOLNÍ FOTBALOVÉ BESEDY

PRAHA MĚSTO FOTBALU

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

PARTNER
MLÁDEŽE

STŘÍDÁNÍ

TAJEMSTVÍ ADVENTNÍHO KALENDÁŘE

KAREL KRISTEN NAVAZUJE NA OTÁZKY TOMÁŠE FITZELA

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Tři stručné a jasné otázky, tři dlouhé a zábavné odpovědi. Takový je další díl STŘÍDÁNÍ, který přivál pomyslný štafetový kolík ke dvaadvacitiletému Karlu Kristenovi z Dukly JM. Tajemství adventního kalendáře z titulku vás zaručeně pobaví. A nejen to...

■ Jak se ti hraje přebor ve tvém věku?

Už mohu odpovědět, že teď docela dobře. Ze začátku soutěže se mi zdálo, že to bude hodně náročné jak po fyzické stránce, tak i po té silové. Z I. A třídy jsem byl zvyklý, že na soupeře ve většině případů stačila jen fotbalovost, ale teď po téměř třetině přeboru jsem si zvykl nejen já, ale i celý tým. Není to ale jen o letní přípravě, ta u mě probíhá už tak čtyři roky stejně. Bydlím na Černém Mostě a tam jsem našel takový sedmikilometrový okruh a ten se snažím oběhnout aspoň dvakrát týdně už tak tři neděle před zahájením přípravy s mužstvem. Na tvrdou dřinu

jsem zvyklý a jsem i jejím zastáncem, přestože jsem odmala musel běhat bez balonu okolo Brumlovky, pak na Podolí po Kavčích horách a k tomu ještě po hradbách na Vyšehradě za trenéra Uhrina mladšího.

■ Co ti řekla paní doma na galapředstavení se čtyřmi góly v úvodu soutěže?

Že asi bude muset zase někam odjet. Abych to vysvětlil... Manželka tehdy v pátek odjela na celý víkend pryč, takže jsem nebyl pod žádným stresem ani nátlakem, kam půjdeme po zápase na procházku. (směje se) Tudíž jsem si páteční předzápasové soustředění udělal podle svých představ a vyplatilo se to! Teď když bude

chtít mančaft ode mě zase nějaké koruny do kasy, tak bude muset nejdřív moji paní vystrnadit z bytu. Ale teď vážně, manželka je k fotbalu celkově hodně tolerantní. Jsme spolu už skoro 12 let a já mám za týden tak pět až šest fotbalů. A mě nabíjí, jak mi fandí. Ale abych jen nechválil, tak jako každá žena nadává, že jsou po celém bytě kousky gumy z umělé trávy, že tam smrdí kopačky a že bych ji alespoň jeden den v týdnu mohl nechat vyprat její věci a ne jen ty fotbalové. Za to se občas snažím o nějakou kompenzaci a třeba nedávno jsem ženu nečekaně vytáhl do Adršpachu. Abych měl zase na tři měsíce klid. (usmívá se)

■ A co malý fotbal, jak vzpomínáš na miniEURO před dvěma lety?

Tahle akce byla vrcholem mé kariéry. Stát před spoustou diváků, zpívat státní hymnu pod vlajkou a mít

lvíčka na prsou? Ještě teď mi běhá mráz po zádech. Vždycky jsem si musel všechno vykopat sám, a proto na sebe mohu být alespoň trochu pyšný. A nikdy nezapomenu na partu, která tam byla. Táhlo se za jeden provaz, ať to bylo po sportovní stránce nebo mimo ni. O cestě domů by mohl vyprávět právě Tomáš Fitzel, který se bál usnout v autobuse, aby nebyl na jedné z mnoha fotek v adventním kalendáři. K němu se ale bohužel nemohu vyjadřovat blíž. Není to vůbec publikovatelné. Co by se taky očekávalo od party kopaček, která celou noc slaví bronzové medaile a ráno rovnou vyráží na čtrnáctihodinovou cestu autobusem domů, že? Škoda, že v Dukle s těmito hecy a srandami začínáme skoro od nuly. Přišlo hodně nových lidí, z důchodců jsem vlastně zůstal jen já. Myslím si ale, že se všichni ještě i v tomto směru mají na co těšit... ■

Zkušenost má Karel Kristen na rozdávání...

... a nejen fotbalových.

STŘÍDÁNÍ

KAREL KRISTEN

JAKUB KLIR

„Chtěl bych se zeptat, proč zůstal v Horních Měcholupech a tudíž jestli už nemá vyšší ambice? A jestli nepřemýšlel o nějakém regionálním zahraničí...“

ALEXANDRIA

cestovní kancelář

Dovolená v pohodě

Super ceny
Slevy
Last Minute

**Klubové hotely |
České animační programy
pro děti i dospělé zdarma**

www.alexandria.cz

Slavia na podzim 1972: zleva sedí Cipro, Veselý, trenéři Kocourek a Linhart, Helešic, Z. Jurkanin, za nimi Machůrka, Voborník, Grospič, Bíroš, SMOLÍK, Klimeš, nahoře Stárek, Gáborik, Novák, Mareš a F. Zlámal.

LEGENDA

BOHUMIL SMOLÍK: NENÁPADNÝ, ALE SKVĚLÝ

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Když 18. května 1966 na Spartě nastoupila mužstva Československa a Sovětského svazu k přátelskému mezistátnímu zápasu (1:2), vedl náš tým ještě jednou do boje dlouholetý kapitán Ladislav Novák. Naposledy reprezentoval roku 1963; teď už dres se lvíčkem oblékl jen na symbolických deset minut, po kterých předal pásku bratislavskému stoperovi Jánu Popluhárovi a za bouřlivých ovací opustil trávník. U postranní čáry se pozdravil s hráčem, který přicházel na hřiště, aby převzal jeho post – tříadvacetiletým BOHUMILEM SMOLÍKEM.

Levý bek Slavie sehrál první opravdový zápas jako desetiletý žáček na pravém kraji zálohy Sparty Krč, tehdy pod názvem TJ Montáže. Už v dorostu si ho vyhlédla Sparta, nakonec však osmnáctiletého radiomechanika získala Slavia. S jejím běčkem postoupil do II. ligy, ale přišel do toho povolávací rozkaz, a tak si ji zahrál za Duklu Tachov. Když později vojáci přišli o trenéra, vzal to na sebe. V jedenaadvaceti letech vedl plných sedm měsíců své spoluhráče!

Do Edenu se vrátil právě včas, aby byl nejen u návratu dočasněho Dynama ke starému slavnému klubovému jménu, ale také u triumfálního návratu červenobílých do nejvyšší domácí soutěže.

RAKETOVÝ START DO REPREZENTACE

Slavia do ní na podzim 1965 vykročila úplně jinak, než by se čekalo od mužstva, které tři z posledních pěti soutěžních ročníků absolvovalo o po-

schodí níže. Ve 4. kole svedla zcela vyrovnanou partii s obhájci mistrovského titulu ze Sparty (2:2) a pár dnů poté se vyhoupla na špičku tabulky. Když po 8. kole letělo národní mužstvo ke kvalifikačnímu utkání MS 1966 do Istanbulu, povolal do něj trenér Jozef Marko tři slávisty: pravého beka Jana Lálu, pravé křídlo Františka Veselého a na levý okraj obrany místo zraněného Jozefa Bomby Bohumila Smolíka, jehož ligové starty by se v té chvíli stále daly spočítat na prstech obou rukou.

Ta sázka stoprocentně vyšla. Po úvodních dvou kvalifikačních prohrách s Portugalskem a Rumunskem, které naděje na postup odkázaly do říše čiré teorie, vyřachli naši Turky 6:0. Obrana Lála – Horváth – Popluhár – Smolík si vysloužila plné absolutorium. Posledně jmenovaný podle Čs. sportu: „... hrál

bez potíží nováčka naprosto s přehledem, nebál se ani zaútočit.“ O tři týdny později jsme hráli v Portugalsku 0:0. „V Portu obstáli na jedničku především obránci Lála – Popluhár – Smolík,“ napsal Stadion. „Zvláště posledně jmenovaný hráč Slavie překvapil výborným výkonem.“

A v lize? I jarní odveta se Spartou roku 1966 skončila bez vítěze (1:1). Čs. sport po ní konstatoval, že: „Skálopevná obrana Slavie snese reprezentační měřítko.“ Ten kvartet tehdy tvořili Lála, Knesl, Hildebrandt a Smolík.

OSMKRÁT V DEVÍTI ZÁPASECH

Který fotbalista z celého světa by netoužil zahrát si na Maracanã v Riu de Janeiru? Našemu obránci se to povedlo hned dvakrát – už v červnu

Červenobílí před dubnovým ligovým derby „S“ roku 1969 (2:3). Zleva kapitán SMOLÍK, Vošta, Tolar, Knesl, Kopecký, Šimek, Kravárik, Knežt, Kantor a Veselý (na snímku chybí Nepomucký).

Post: levý obránce**Hráčská dráha:** 1953 Montáže Praha, 1961 Slavia, 1962 vojenská služba a Dukla Tachov, 1964 Slavia, 1975 Modřany**Bilance v lize:** 10 ročníků v letech 1965 až 1975, 232 zápasů, 1 gól**Mezistátní utkání:** osm v letech 1965 a 1966**Další hráčský úspěch:** vítěz Českého poháru 1974**Trenérská kariéra:** Xaverov a později další pražské kluby nižších soutěží, Slavia (asistent), Dynamo České Budějovice, Dukla Tachov, Delft (Nizozemsko), Jablonec

Bohumil Smolík, bohatě obdařený všemi potřebnými vlastnostmi špičkového krajního beka, si získal respekt odborníků i fanoušků obdivuhodnou vyrovnaností výkonů.

Bohumil Smolík dole druhý zleva vedle Františka Veselého

1966, v jeho pátém a šestém reprezentačním střetnutí!

Poprvé jsme podlehli 1:2, podruhé remizovali 2:2. Už dvakrát citovaný list napsal: „Jairzinho z Botafoga předcházela veliká pověst, ale nenápadný Smolík ho stejně nenápadně odzbrojil, a co je hlavní, stačil mu i rychlostí.“ Tehdy se mnozí domnívali, že ve třídvacetiletém borci bez bázně a hany, který se na prvoligovou i mezinárodní scénu vřítíl jako meteor, našli stavitelé reprezentačního týmu Novákova nástupce nejen pro utkání na rozloučenou, ale na další dlouhé období.

Leč příběhy fotbalových hvězd někdy bývají plné nečekaných zvratů. Ve svém sedmém utkání v Bělehradě byl Smolík do druhé půle vystřídán o rok mladším spartánem (toho času v uniformě a ve službách pražské Dukly) Vladimírem Táborským.

Byl to následek centru ze Smolíkovy strany, po kterém dali Jihoslované jediný gól prvního poločasu i celého zápasu? Nebo si prostě kouč, který zároveň vystřídál i Alexandra Horvátha s Ivo Novákem, chtěl v přátelském duelu vyzkoušet také jinou variantu složení defenzivního valu? Tak či onak slávistický bek i v následujících utkáních přenechal místo Táborskému. Ještě jednou zastoupil na pravé straně zraněného Lálu, ale potom už se v reprezentaci odmlčel definitivně. O slovo se hlásili i slovenští leví obránci, na prvním místě Vladimír Hagara...

V lize ale krčský odchovanec válel dál ještě dlouhou řadu let a nejdén jeho výkon si říkal o návrat mezi vyvolené. A když svlékl sešíváný dres, ukončil svou dráhu nedaleko míst, kde kdysi začínal – v Modřanech.

Obránce dohlíží na úspěšný zákrok svého gólmána – podle oblečení snad Josefa Ledeckého.

DROBNÉ KLEPY

PROROCŤVÍ RUDOLFA HORY

„Když jsem přišel v osmnácti letech do Slavia, jeden fanda – nějaký Rudolf Hora – mi předpověděl, že jednou budu hrát s Lálu na beku v národním mužstvu. To bylo v době, kdy jsem hrál pravého záložníka. Podle toho, co jsem slyšel, mi fandové věřili víc než kdo jiný, těšili se, až se vrátím z vojny,“ vyprávěl kdysi Smolík redaktorovi Mladého světa Janu Dobiášovi a ten jeho vzpomínku zveřejnil v magazínu Sparta je, když je Slavia. Když pak Bohouš prošel ligovým křtem, věnoval mu jeho obdivovatel knihu

slavného anglického centrforvarda Tommy Lawtona Football je můj život. A pár týdnů nato se naplnila i Horova věštba o Smolíkově hře po Lálově boku za národní mužstvo!

ŠKODA TĚ ANGLIE...

Především pro náš fotbal. Omlazené reprezentační mužstvo by nemuselo na MS 1966 propadnout, jenže to by se tam muselo probojovat. Po dvojnásobném klopýtnutí hned v úvodu kvalifikace naši v dalších čtyřech zápasech ztratili už jen jediný bod, ale právě ten jim

pak scházel k postupu na šampionát. A to byla škoda i pro Bohumila Smolíka: nepochybně by byl v nominaci na mistrovství a kdo ví, jak by se pak dál vyvíjel jeho reprezentační účet... Místo do Londýna však mužstvo odletělo do Brazílie jako poslední tréninkový soupeř obhájců titulu. Po druhém utkání řekl Pelé: „Vaše obrana, to je skutečná hradba... Jsem přesvědčen, že v Anglii bude nejméně polovina mužstev podstatně slabších než vaši reprezentanti.“ To uznání hřálo. Ránu po vyřazení z kvalifikace však zacelit nemohlo.

„TAK JÁ HO TU NA MÍSTĚ SNÍM!“

Na sklonku roku 1967 nemohl Smolíček-pacholík, jak mu láskyplně říkali někteří fanoušci, chybět na cestě Slavia kolem světa za čtyřiačtyřicet dní. Přes varování zkušeného světoběžníka Karla Knesla, který si už jako hráč Dukly přivezl z USA zkušenost, že potraviny v zavazadlech tam přes celnici neprojdou, si přibalil i tyč uherského salámu. Přišel o ni. Jak jinak než hned na letišti prvního zastavení v New Yorku. Celníci mu ji nemilosrdně zabavili a nic nedali na jeho návrh, že ji raději před jejich očima celou spořádá.

M L Á D E Ž

DÍVKA, CO MÁ MINIMÁLNĚ NA LIGU

ANDREA KOCHANOVÁ Z FA PRAHA UŽ VE DVANÁCTI LETECH PŘEVYŠUJE MNOHÉ STARŠÍ KLUKY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV ANDREY KOCHANOVÉ

Malí kluci, kteří začínají s fotbalem, si dávají smělé cíle. Když už ne rovnou Barcelona nebo Real, tak alespoň první liga v Česku. Podobné sny, které se splní jen hrstce hráčů, si dává i ANDREA KOCHANOVÁ. Stoperka Fotbalové akademie Praha má však výhodu v tom, že dívek, které se chtějí stát profesionálními fotbalistkami, je nesrovnatelně méně než kluků. A Andrea je navíc obrovský talent s ukázkovým přístupem k tréninkům i zápasům. To, že se z ní jednou stane skvělá fotbalistka, je nejen možné, ale dokonce pravděpodobné! Našlápnuto má skvěle, stačí „maličkost“ – vydržet a makat.

■ Fotbalové začátky – co ji přivedlo k fotbalu:

K fotbalu mě přivedl táta a odmalička mě baví.

■ Důležité kroky v kariéře:

Zahrála jsem si 1. ligu žákyň za Bohemians Praha, a. s., momentálně hraji za Fotbalovou akademii Praha 2. ligu starších žákyň za dívky a 1. A třídu mladších žáků za kluky.

■ Nejoblíbenější trenér:

Martin Bartoníček.

■ Fotbalový vzor:

Ronaldo, protože dává hezké góly, je rychlý a skvěle technicky vybavený.

■ Oblíbený klub:

Real Madrid – právě kvůli Ronaldovi.

■ Neoblíbený klub:

Barcelona, protože nemám ráda Messiho.

■ Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrála:

Minulou sezonu v podzimní části za starší přípravku Akademie na hřišti

Dolních Chaber. Vyhráli jsme a já dávala jeden gól, ale utkání bylo nahoru dolů a musela jsem podstoupit hodně soubojů, přece jen mě kluci více hlídali a okopávali. O to víc mě těšilo, že jsme vyhráli. Trenér byl určitě na nás pyšný.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděla:

Real Madrid porazil Barcelonu 4:0, koukala jsem v televizi.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Lukáš Stránský. Rozumím si s ním jak na hřišti po fotbalové stránce, tak mimo hřiště, jsme kamarádi.

■ Sportovní cíl:

V budoucnu bych se chtěla dostat do reprezentace a zkusit si zahrát zahraniční soutěž. Třeba ve Španělsku.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Trenérkou.

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

Ano, dělám ve škole atletiku.

■ Mimosportovní zájmy:

Pořád jsem na fotbale, a tak na nic moc jiného není čas.

■ Nejlepší relax a odpočinek:

Ráda chodím na procházky se svým pejskem do přírody nebo se válím u televize. (směje se)

■ Oblíbené jídlo:

Zeleninové rizoto.

■ Oblíbená hudba:

Skupina Slza, konkrétně píseň Kartaze.

■ Oblíbený film:

Seriál Comeback.

■ Prospěch ve škole:

Zatím prospívám, ale radši se věnuji fotbalu. (usmívá se)

■ Počet přátel na Facebooku:

Cca 1200.

Fotbalistka každým coulem...

OČIMA TRENÉRA

„Andreu jsem vedl asi půl roku, když byla mezi holkama, a půl roku, když trénovala s kluky. Mezi její největší přednosti patří bojovnost, hraje tak trochu chlapský fotbal. Silově je na tom velice slušně, v soubojích nemá problémy a na svůj věk má obrovskou ránu, jako když kopne kůň. Zároveň u fotbalu přemýšlí, takže je skvělá do kombinace, nehraje sama na sebe, je to týmová hráčka. Také obrovsky dře, na hřišti je třeba i šest hodin, přidává si po trénincích. A protože hraje s holkama i s klukama, věnuje se fotbalu prakticky denně. Co se nedostatků týče, Andrea má svou hlavu, což znamená, že když se jí třeba při tréninku do něčeho nechce, musí se hodně přemlouvat. A taky není zase tak rychlá. U holek jí její rychlost stačí, ale mezi kluky v tomto ohledu trochu ztrácí. Ale vzhledem k tomu, že jí už nějaký ten pátek znám, tak jsem přesvědčen, že to může dovést hodně daleko. Už teď kolem ní krouží Sparta i Slavia, nám se jí ale zatím daří udržet. Pokud bude fotbalu dávat tolik energie jako doposud, bude mít chuť se zlepšovat a překoná ten kritický věk přechodu ze základní školy na střední, jsem přesvědčen, že minimálně na českou první ligu má. I zahraničí je reálné. Ale bude to jen o ní a jejím přístupu k fotbalu.“

Martin Bartoníček,
trenér U-11 Fotbalové akademie Praha

ROZSTŘEL

SPARTA nebo SLAVIA	Slavia
RONALDO nebo MESSI	Ronaldo
ÚTOČIT nebo BRÁNIT	Bránit
BLONDÝNI nebo BRUNETOVÉ	Radši blondřák
PREMIER LEAGUE nebo BUNDESLIGA	Premier League

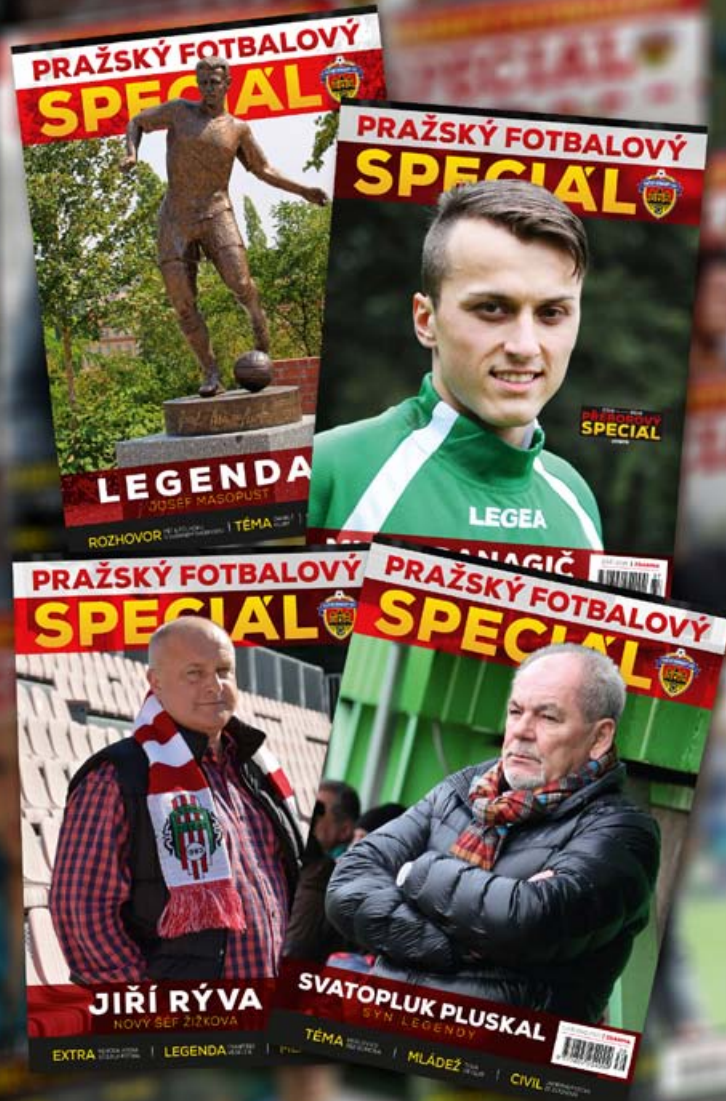

Úspěchy je třeba zaznamenávat.

Už i nějaké ty poháry Andrea dostala.

INZERCE

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5 500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 MM]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 MM]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 MM]

M L Á D E Ž

FOTBALOVÉ NÁBORY V PRAZE

CHLAPCI I DÍVKY MĚLI MOŽNOST POZNAT PROSTŘEDÍ KLUBŮ A ROZŠÍŘIT ČLENSKOU ZÁKLADNU

TEXT: PFS FOTO: ARCHIV

Měsíce květen a září roku 2016 se nesly ve znamení dětských fotbalových náborů. Některé z nich byly organizovány v rámci samotných klubů, další byly pořádány v souvislosti s projektem Fotbalové asociace České republiky s názvem Měsíc náborů. Ten si klade za cíl představit fotbal dětem skrze sérii náborových akcí, konaných po celé republice, a ukázat možnosti, kde s ním začít. Prostřednictvím náborů, organizovaných místními kluby, poznávali malí chlapci i dívky fotbalové prostředí a zjišťovali, zda by pro ně právě tento sport mohl být číslo jedna.

Jak takové náборы vypadaly? Pořadatelé si pro děti pokaždé připravili několik stanovišť. Na nich děti rozvíjely pohybové schopnosti, běhaly, závodily, ale hlavně si užívaly radost z pohybu, protože to k fotbalu neodmyslitelně patří. Dále se účastníci pod vedením trenérů učili základním fotbalovým dovednostem. Pokud se jim ukázkové tréninky líbily, mohli se následně trenérům přihlásit, přijít na další klubový trénink a rozšířit tak členskou základnu.

SLUŠNÁ ÚČAST

Je samozřejmé, že i na území Prahy proběhlo mnoho takovýchto náborových akcí. Mezi ty, o které byl z řad dětí i rodičů největší zájem, můžeme logicky zařadit náборы největších pražských klubů – Sparty, Slavie nebo Bohemians. V tréninkovém centru Sparty na Strahově přivítali na zářijovém náboru téměř 150 fotbalových nadějí. S počtem účastníků byli na Strahově všichni spokojeni. Trenér spartánských přípravků Aleš Vytlačil pro klubový web řekl: „Tre-

nebí si účast pochvalují. Dle jejich slov přišla spousta talentovaných hráčů a celkově patří tento nábor k těm nejúspěšnějším.“

Na nábor Slavie dorazilo do Edenu přes 100 dětí, což pro slávistické organizátory znamenalo rekordní účast. „Všichni trenéři jsme měli velkou radost z počtu příchozích dětí. Je skvělé, že se naše slávistická rodina opět rozrostla, protože spolu jsme silnější,“ uvedl pro slávistický web šéftrenér přípravky Jiří Janeček. Náboru Slavie se zúčastnili i dva hráči A-týmu Michal Frydrych a Jiří Bílek. Bílek si v rozhovoru pro klubový web celou akci velmi pochvaloval: „Moc jsem si to užil. Vůbec jsem nečekal, že přijde tolik dětí. Dnešní doba nabízí plno jiných aktivit, než je fotbal, a o to víc mě to mile překvapilo.“

Ani nábor ve vršovickém Ďolíčku, pořádaný v prvním zářijovém týdnu,

nebyl, co se týče počtu zájemců, nikterak pozadu, když na stadion Bohemians dorazilo přes 90 dětí.

KDO VŠECHNO ORGANIZOVAL?

Zapomenout však nelze ani na další pražské fotbalové kluby, které se do vlny květnových i zářijových fotbalových náborů připojily. Už v květnu své náборы organizovaly ČAFC Praha, Dukla Jižní Město nebo SK Českoslovan Chuchle. Zářijové náборы uspořádaly FK Viktoria Žižkov, Jižní Město Chodov, SK Čechie Uhřetíněves a SK Viktoria Štěrbohol. A například náборы na Dukle JM a ve Štěrboholech byly na účast také velmi bohaté, protože na oba dorazilo přes 200 malých školáků a školaček.

Tři pražské kluby – Sparta Praha, Dukla Praha a Minerva FF – připravily náborové akce i v rámci svých

Důkaz, že je na nábořech o fotbal zájem.

Maskot PFS nesměl chybět.

Děti si vždy mohou vyzkoušet různé dovednosti.

CO OBNAŠÍ USPOŘÁDAT PODOBNOU AKCI V RÁMCI PROJEKTU MĚSÍCE NÁBORŮ?

- kontaktovat Grassroots manažera PFS (PTM) a podat žádost – **Luboš Zákostelský, zakostelsky@fotbalpraha.cz**
- stanovit termín konání akce (doporučujeme konání akce v dopoledních hodinách pro účast žáků ZŠ a MŠ)
- zajistit alespoň tři ZŠ či MŠ a minimální počet 100 dětí
- připravit program náboru – různá dovednostní stanoviště (fotbalová i všesportovní) – možná výpomoc PFS
- zajistit alespoň deset pořadatelů/trenérů pro obsluhu stanovišť – možná výpomoc PFS
- pořídit z akce video, fotografie a články
- zaslat hodnotící formulář do sedmi dnů od skončení akce
- zaslat vyúčtování akce

AKCE PODPOŘENÉ PFS A FAČR V RÁMCI MĚSÍCE NÁBORŮ NA ÚZEMÍ PRAHY V ROCE 2016

Květen

SK Čechosloman Chuchle

Dukla JM

ČAFC

Sparta dívky

Minerva FF

akce Special Olympics

Září

SK Horní Měcholupy

FK Viktoria Žižkov

SK Viktoria Štěrboholy

Minerva FF

FK Dukla Praha ženy

Měsíc náborů

Evropské hlavní město sportu 2016

dívčích týmů. Důležitost náborových akcí si ale uvědomují také například v klubech FC Háje Jižní Město, ABC Braník nebo na Čafce, tam probíhají náborové i dlouhodobě.

Rozšiřování členské základny je pro budoucnost všech klubů podstatnou záležitostí a Pražský fotbalový svaz ho podporuje prostřednictvím projektu „Můj první klub“. Ten pomáhá zájemcům najít nejbližší kluby v okolí. Na webových stránkách projektu www.mujprvniklub.cz se mohou rodiče dozvědět termíny náborů, na které mohou své ratolesti přivést.

Všechny letošní náborové proběhly bezproblémově a ohlasy na ně jsou od všech zúčastněných pouze pozitivní. Doufáme, že tyto akce reálně přispěly k navýšení hráčské základny nejen pražských klubů, ale pomohly i ke zvýšení celkového zájmu dětí o fotbal.

JAK MĚSÍCE NÁBORŮ PODPORUJE PFS

- komunikace náborů na webových stránkách www.fotbalpraha.cz a www.mujprvniklub.cz
- poskytnutí drobných dáreků a upomínkových předmětů pro děti
- zapůjčení kostýmu maskota pro náborovou akci
- poskytnutí nůžkového stánku Pražského fotbalového svazu a dalšího příslušenství
- finanční podpora ve výši 2 000 Kč

PODPORA ZE STRANY FAČR

- finanční podpora ve výši 10 000 Kč při splnění podmínek stanovených FAČR
- materiální vybavení PUMA (rozlišovací, míče, trička)
- upomínkové předměty (náramky, balonky, tiskoviny)
- komunikace náborů na www.mujprvniklub.cz a v deníku Sport

A pro všechny je takto strávený den hlavně zábava!

TRÉNINK

KOORDINAČNÍ POHYBOVÉ SCHOPNOSTI

SERIÁL O PŘÍPRAVĚ MLÁDEŽE

TEXT: MILAN TITĚRA, MATĚJ LAŽA ILLUSTRACNÍ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Dnes se v našem materiálu zaměříme na popis rozvoje jedné složky kondičních schopností, a to přesněji řečeno na rozvoj koordinačních pohybových schopností. Cílíme samozřejmě opět zejména na věkové období mladší a starší přípravky.

VÝZNAM KOORDINACE VE FOTBALE

1. **Obratnost** – fotbalista dokáže lépe reagovat na změny pohybu, jeho variability, dokáže provádět obtížnější pohyby
2. **Technika** – vysoká úroveň koordinačních schopností umožňuje rychlejší a kvalitnější získání nové fotbalové dovednosti

KDY A CO ROZVÍJET

Koordinační schopnosti se snažíme rozvíjet od prvních krůčků malého fotbalisty na hřišti. Hrubá motorika se začíná rozvíjet už od **kojeneckého věku**, kdy batole poznává vlastní tělo a získává tak první pohybové zkušenosti. Postupem času tyto pohybové zkušenosti rozšiřuje v běžných pohybech, jako jsou například **otáčení, lezení, vstávání, chůze, poskoky** a mnoho dalších. Vývoj hrubé motoriky končí přibližně kolem čtyř roků dítěte.

Předškolní věk (tedy fotbalové období školiček a předpřípravky) je pro dítě typická potřeba pohybu. Jednotlivé pohyby z běžného života se v tréninku snažíme spojovat a vytvářet nové kombinace pohybových dovedností **převalení s postavením a odrazem do výšky, skok s ob-**

ratem, chůze s přeskočením překážky aj. Hráč tak získává vlastní „zásobník“ těchto **pohybových dovedností**. Tento zásobník by měl i s pomocí trenéra co nejvíce rozšiřovat a jednotlivé dovednosti co nejvíce zdokonalovat, spojovat a vytvářet nové pohybové dovednosti.

Občas slycháváme, že v tomto období hráči nemají u těchto cvičení míč „u nohy“ a netrénují fotbal. Je nomže malý fotbalista se potřebuje **naučit nejdříve vlastní pohybovou dovednost** (běh, obrat, výskok atd.) a až následně k naučené pohybové dovednosti použít i pomůcku – fotbalový míč.

V období **mladšího školního věku** začíná tzv. „zlatý věk motoriky“, kdy hráč rozvíjí dále a mnohem rychleji kondiční schopnosti a postupně stabilizuje a automatizuje naučené obecné pohybové dovednosti. V tomto věku bychom měli tyto zvládnuté obecné pohybové dovednosti co nejvíce rozšiřovat, a to jak do počtu a variability, tak i do kvality provedení, a nezapomínat přidat i pomůcku, tedy fotbalový míč. Z nových nefotbalových dovedností můžeme jmenovat: **kotouly, stoje na rukou, přemet stranou** a jiné. Z fotbalových

třeba **přihrávku, kličku, vedení míče, střelu** a další. U dovedností s míčem ale spíše mluvíme o rozvoji techniky než koordinačních schopností.

Naučené dovednosti zkusíme v jiných podmínkách, přidáváme více podnětů ke sledování, zmenšujeme prostory k dovednosti atd. Musíme mít totiž na paměti, že cílem celého období přípravky je **příprava na budoucí fotbalový život**, kdy se hráč bude specializovat na ryze fotbalové dovednosti. Velkou vybaveností z pohledu obecných pohybových dovedností tak usnadníme pozdější učení specializovaných pohybových dovedností ve fotbale.

JAK ROZVÍJET

Jelikož ve cvičeních nestimulujeme pouze izolovaně koordinační schopnosti, měli bychom spíše uvést, že rozvíjíme směs rychlostně-silových-obratnostních prvků, které napomáhají k celkové koordinaci, respektive k celkovému pohybu – vytváříme tak **širokou pohybovou základnu** fotbalisty.

Základními kameny u pohybového učení malých fotbalistů by měly být zejména **bezpečnost a zábava**. Veškerá cvičení bychom tedy měli dostat do her (např. honičky, štafety aj.). V jednotlivých cvičeních respektujeme **přístup od jednoduchého ke složitějšímu**. Pamatujme i na to, že v tomto období se děti učí nejvíce ná-

podobou, tedy je nutná **přesná a kvalitní ukázka**.

Mezi pohybové dovednosti, které chceme rozvíjet pomocí koordinačních cvičení, můžeme jmenovat: **běh, sprint, skákání, kopání, házení, chytání, chůze po lavičce, šplhání, skoky z rozběhu, válení** a další. Po zvládnutí těchto můžeme tyto naučené dovednosti dále stimulovat pomocí různých obměn: **měnit vnější podmínky** (např. povrch: cvičení na trávě, na UMT, na parketách); **vytvářet kombinace dovedností, cvičení provádět pod „tlakem“** (časový limit provedení), **omezit (vyloučit) zrakovou kontrolu, přidat dodatečné informace** (měnit průběh pohybu dle optického, akustického signálu) a podobně. Hráč tím získává nové pohybové dovednosti a naplňuje svůj zásobník, který je v jistém slova smyslu bezedný.

ZÁVĚR

V uvedeném textu jsme se snažili přiblížit pohybové koordinační schopnosti a jejich trénink. Domníváme se, že tyto koordinační schopnosti by měly být rozvíjeny v každém tréninku tak, aby mladý fotbalista byl motivován vlastní pohybové dovednosti zlepšovat a zároveň se učil i novým. Veškeré tyto naučené a zdokonalené pohybové dovednosti se mu v následujících letech určitě vrátí ať už na hřišti nebo v běžném životě. ■ ➔

POHYBOVÁ HRA 1

Věková kategorie: U7 – U12

Zaměření cvičení: orientace v prostoru, reakce na pokyn, vedení míče

Název cvičení: Molekuly

Slovní popis: Hráči se pohybují ve vymezeném prostoru 20 × 20 metrů a vedou míč. Mohou být rozdělení do dvou i více družstev různých barev, ale i o nestejném počtu. Na zvolání trenéra vytvářejí hráči 2, 3, 4 a vícečlenné hloučky (bez, nebo s míčem). Hru lze ztížit tak, že vyžadujeme přesný počet jedné barvy v hloučku. Např. u dvou družstev zvolání: „šest, tři bílí a tři červení!“ Hráči, kteří se nezačlení do vytvořených hloučků, provádějí posilovací či jiný cvik.

Varianty: Můžeme zapojit i obratnost – hlouček musí vytvořit např. leh hlavou k sobě, sed nohama k sobě atd.

POHYBOVÁ HRA 2

Věková kategorie:

U7 – U12

Zaměření cvičení:

samostatné rozhodování, výběr řešení, ovládání míče, odvaha riskovat

Název cvičení:

Přeběhy (dribling) na ostrovy (volné prostory)

Slovní popis:

Hráči mají každý svůj ostrov, ze kterého se snaží přeběhnout na jiný, aniž by se jich dotkl obránce (trenér).

Varianty:

Způsoby přeběhu – bez míče, dribling rukama, vedení míče nohou. Soutěž: Kdo získá nejvíce ostrovů? Kdo získá jako první všechny ostrovy?

POHYBOVÁ HRA 3

Věková kategorie:

U7 – U12

Zaměření cvičení:

rychlé rozhodování, klamavé pohyby, odvaha riskovat

Název cvičení:

Útěk z vězení

Slovní popis:

Hráči uvnitř se snaží dostat s míčem mimo „vězení“ skrz nějakou bránu tak, aby se jich nedotkl trenér nebo obránce.

Varianty:

Bez míče, s míčem, hodit (přihrát nohou) do jedné a proběhnout druhou branou.

POHYBOVÁ HRA 4

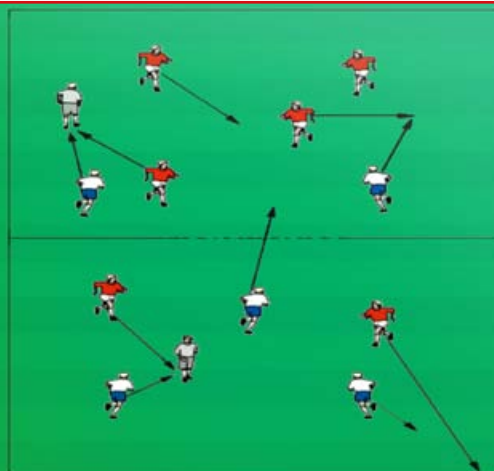
Věková kategorie: U7 – U12

Zaměření cvičení: rozvoj spolupráce, týmovosti, rychlost + klamavé pohyby, odvaha

Název cvičení: Přeběhni soupeřovo území

Slovní popis: Dvě mužstva o stejném počtu hráčů hrají ve vymezeném prostoru. Bod = pokud hráč přeběhne koncovou čáru na soupeřově polovině. Pokud je hráč chycen na soupeřově polovině, je zmražený a může se opět zapojit do hry poté, co se ho dotkne spoluhráč. Pokud je hráč na vlastní polovině, nemůže být soupeřem.

Varianty: Můžeme místo prostorů využít minibránek. Hráči mají vymezené jen 2 až 3 branky proti sobě.

V Poháru mistrů evropských zemí 1983 Klokani vyřadili Fenerbahçe, ve 2. kole zdolali Rapid 2:1 (na snímku zastavuje Ondra s Čermákovou asistencí útok hostů), ale pak přišla vídeňská prohra 0:1.

HISTORIE

EVROPA V ĎOLÍČKU

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: KTERAK VRŠOVIČTÍ VÁLELI V POHÁRECH

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Že už jsme zase na kouzelném stadionu u Botiče, jehož proměny jsme si připomněli docela nedávno? Ale čemu se divit, když jeho osud a s ním i celý osud klubu, který patří k rodinnému stříbru českého fotbalu, je stále na vážkách? Tolikrát už se Ďolíček zdál být zachráněn, ale boj o jeho přežití nebere konce... My ho můžeme podpořit jen tak, že připomeneme jeho nejslavnější dny. A tak to děláme...

Kdo si ještě vzpomene, že premiéra Ďolíčku ve velkých evropských soutěžích se odehrála už na podzim 1975? Třetí místo v lize za bratislavskými rivaly Slovanem a Interem pasovalo Klokany na pomyslné mistry Prahy a vystavilo jim pozvánku do Poháru UEFA. Budapešťský Honvéd už byl dávno jen stínem brilantního týmu z první poloviny 50. let, ve kterém zářily světové hvězdy gólman Gyula Grosits, konstruktivní záložník József Bozsik a útočný triumvirát Sándor Kocsis, Ferenc Puskás a Zoltán Czibor. Jejich jinak zapomenutelní pokračovatelé kupodivu zastavili zelenobílý hned v úvodním mači 1. kola ve Vršovicích. Pět minut před koncem se stále hrálo bez gólů, když Maďari zčistajasna udeřili. Zraněným srdcím vršovických fanoušků hned po minutě podal hojivý balzám vyrovnávací gól Karla Mastníka. Jenže než uplynula další minuta, bylo to 1:2 a tak to už zůstalo. Pohárová matematika promluvila jasnou řečí: plichta 1:1 v odpověď, kterou zařídil Tonda Panenka, byla na postup krátká.

BLÝSKÁNÍ NA ČASY

Ani čtyři roky poté se Bohemka v Poháru UEFA neohřála, i když vypadnout s Bayernem nebyla hanba. K prvnímu souboji si vypůjčila spartánský stadion, leč 30 000 diváků mohlo jen trpce glosovat průběh zápasu i prohru 0:2. Zato odvěta na Olympijském stadionu v Mnichově, to už byla docela jiná káva! A nečekaná – o tom svědčila návštěva,

proti Praze poloviční a na bavorskou metropoli neuvěřitelně nízká. Klokani se tam už smést nenechali. Bezmála půlhodinové vedení hostitelů zrušil v 83. minutě Jirka Ondra. Dvě minuty nato Breitner z penalty zařídil Bayernu nový náskok, ale i na ten měli zelenobílí odpověď ze své obrany: výsledek 2:2 zpečetil v 86. minutě Zdeněk Prokeš. Přitom z bavorské metropole se tehdy stejně jako dnes body jen tak nevozily! Do třetice všeho zlého Klokani klopýtli už v 1. kole roku 1981 proti Valencii. S tou dokonce oba zápasy prohráli. Ale ani to nebyl ledajaký soupeř. A černá série propadů v 1. kole s ním konečně vzala za své.

POSVÍCENÍ TRVALO AŽ DO JARA

To vršovické svatováclavské bývalo odjakživa pověstné. A patřilo k jeho dobrým tradicím, že soupeři si v ten čas zpravidla odváželi ze starého i nového Ďolíčku prohry, které si za rámeček nedali. Roku 1982 právě 28. září vyprášili „Pižma“ Bičovský a spol. vídeňské Admiře-Wackeru černobílé dresy i na jejím trávníku. Na začátku zápasu ale už z Prahy vedli 5:0! A v duchu toho počínu pokračovali dál. Kvůli obávanému Saint-Etienne zdvořile svlékli zelené dresy, ale dál už se k němu moc pohostinně nechovali; po bezgólové plichtě ve Francii ho sestřelili 4:0.

Přes ženevský Servette a potom i přes Dundee United přešli vždy jen o gól v součtu nerozhodného a vítězného zápasu. Se Skoty to byl nesporný úspěch. Oranžoví toho večera ve Vršovicích hodně zlobili, ale Zdeněk Hruška je místy až zázračně vychytal a Pavel Chaloupka jim hlavičkou k tyči dal jediný gól obou střetnutí. Teprve semifinále s Anderlechtem udělalo krásné šňůře konec. Jen fotbaloví bohové vědí, proč v prvním duelu v Ďolíčku nechal trenér Tomáš Pospíchal Bičovského na lavičce. To už hosté vedli 1:0 a ten bonus udrželi až do konce. V Bruselu to bylo 1:3. Ale Anderlecht se potom ve finále dokázal vypořádat i s Benfikou!

Tri ze zelenobílých mistrů ligy 1983 a hrdinů vršovického tažení Pohárem UEFA: zleva Milan Čermák, Přemysl Bičovský a Peter Zelenský.

Na počátku nad jiné přátelského mače Bohemians – Rapid v úterý 12. května 1981 dal Tonda svým novým vídeňským spoluhráčům gól z penalty...

... ale po posledním hvizdu přistálky se s milovaným Ďolíčkem už loučil v jejich dresu.

K velkým postavám Klokánů v těch slavných bitvách patřil Jiří Sloup alias „Abbé Faria“.

Je středa 7. listopadu 1984 a Bohemka šlape k vítězné odvetě s Ajaxem (1:0 a v rozhodujícím penaltovém rozstřelu obou klání 4:2). Tady se jeho branku pokouší dobýt Petr Janečka.

DROBNÉ KLEPY

PŘEDEHRA KE SLÁVĚ

O klíč k vršovické sezoně divů 1982–83, která vyvrcholila jediným mistrovským titulem Vršovických, se postaral už prázdninový Interpohár. Výsledky té soutěže se braly vcelku na lehkou váhu, byla vnímána – a nejen u nás – jako zahřívací jízda před novými bitvami o body a prubířský kámen posíl. Nicméně vítězství ve skupině nebylo k zahoezení. Bohemians jej dosáhli už v letech 1979 a 1980 (v druhém případě bez prohry), ale korunu tomu nasadili výsledky z roku 1982, kterými upoutali pozornost expertů. Ve skupině se švýcarskými Young Boys z Bernu, rakouským Lincem a tehdejší varšavskou Gwardií smetla doma i venku všechny tři soupeře bez ztráty jediného bodíku. Po závěrečném pětigolovém

výprasku Bernským, při kterém se Ďolíček báječně bavil, dorazilo souhrnné skóre k výmluvnému souhrnnému poměru 16:3. Spanilá jízda, jaká se v tom vedřinovém kočkování neviděla příliš často, ukázala, že zelenobílý orchestr je báječně sladěn. A rok poté dalším interpohárovým prvenstvím bez prohry udělal definitivní tečku za nejúspěšnější sezonou klubové historie.

PESTRÁ GALERIE EVROPSKÝCH HOSTŮ

Roku 1983 Ďolíček uvítal v Poháru mistrů evropských zemí turecký Fenerbahçe a rakouský Rapid Vídeň. V Poháru UEFA roku 1980 španělský Sporting Gijón a anglický Ipswich Town; rok poté španělskou Valencii; v ročníku 1982–83 rakouskou

Admiru – Wacker, francouzský Saint-Etienne, švýcarský Servette Ženeva, skotský Dundee United a v semifinále belgický Anderlecht; roku 1984 kyprský Apollon Limassol, holandský Ajax Amsterdam a anglický Tottenham Hotspur; po roce maďarský Győri ETO a německý 1. FC Köln; a konečně roku 1987 belgický Beveren. To už je nějak bohatá kolekce! Ze šestnácti soupeřů téměř bez výjimky zvůných jmen pouze Valencia, Anderlecht a Köln dokázaly Ďolíček dobýt a Tottenham si odvezl jeden bod. Všichni ostatní se odtamtud vrátili domů na štítě!

ZE ZELENOBÍLÉHO DO BÍLOZELENÉHO

Na chvíli odbočíme z tématu těchto stránek. Nikomu z báječného vršovíc-

kého souboru by byl mistrovský titul nepadl a neslušel tolik jako Antonínu Panenkovi! Nedočkal se ho. A nebyl ani u největších úspěchů Klokánů v Poháru UEFA. V zimě 1980 ho za reprezentační zásluhy uvolnili pro vídeňský Rapid. Pak už s ním jen přijel do Ďolíčku, kde nejprve ještě naposlady oblékl dres Bohemky a dal svým novým spoluhráčům gól z penalty, ale po čtvrtrodiňe hry se převlékl a dál už vesele válel za svůj nový klub. „Bylo to nádherné loučení,“ řekl po utkání novinařům. „Byl jsem šťastný, že přišlo tolik lidí. V Ďolíčku jsem nechal srdce.“ Klokani nakonec o dva roky později dosáhli na ligové vavříny i bez něj. Ale mistrem se přece jen stal – v rakouské lize s Rapidem.

K L U B

TAK VÁLÍ SPARTANKY

JAK SE DĚLÁ FOTBAL V NEJÚSPĚŠNĚJŠÍM ČESKÉM ŽENSKÉM FOTBALOVÉM KLUBU?

TEXT: TOMÁŠ KUPKA, ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., LADISLAV PILAŘ

Fotbal už dávno není výsadním sportem mužů. Naopak stále častěji můžeme vidět, že mnohé kluby mají ženské fotbalové týmy, a obzvláště v poslední době se třeba na úrovni přípravky mezi hochy prohání děvčata. Své o tom moc dobře vědí ve Spartě, kde mají i samostatný ženský úsek. Jak se dělá fotbal v nejúspěšnějším českém ženském fotbalovém klubu?

O tom, že dámy Sparty jsou u nás nejlepší, nesvědčí jen fakt, že A-tým získal v samostatné tuzemské soutěži 18 z 23 titulů (zbylých pět patří Slavii), ale i to, že v minulém ročníku se dívčí týmy Letenských umístily na předních příčkách v daných soutěžích. V mladších přípravech to byla dvakrát výhra v halových mistrovstvích republiky dívek, u starší přípravky výhra celorepublikového turnaje organizovaného Komisí fotbalu žen, u mladších a u starších žákyní i u dorostenek pak triumfy v první lize.

ŘADA OCENĚNÍ

A-tým žen pak skončil na druhém místě za největšími rivalkami ze Sla-

vie. „Nesmíme ale zapomínat na to, že tým žen je navíc pravidelný účastník ženské Ligy mistrů, kde v rámci rankingu UEFA patří mezi 16 nejlepších týmů Evropy,“ upozorňuje Dušan Žovinec, manažer ženského úseku Sparty. Dominanci Sparty v ženském fotbale dokládá Žovinec i dalším příkladem: „Ve všech kategoriích ženských reprezentací ČR od 15 let až po dospělé je vždy zhruba třetina až polovina hráček ze Sparty. Mimo to řada hráček byla v minulosti oceněna jako nejlepší hráčky v jejich kategoriích v rámci každoročního Grassroot večera neprofesionálního fotbalu, mezi jinými například Iva Mocová, sestry Irena a Lucie Martínkové.“

Tyto individuální úspěchy hráček Sparty jsou pak i úspěchem trenérů a trenerek, kteří je připravují. Například Tomáš Valenta působí mj. jako trenér regionálního výběru dívek do 13 let, Eva Haniaková u týmu reprezentace do 15 let a současně i u týmu do 17 let a Jan Sumec jako trenér výběru Prahy do 16 let.

Na kvalitní práci trenérů staví celý úsek. „Všichni trenéři u týmů dívek mají B licenci. Dále se snažíme, aby zejména u těch nejmenších absolvovali školení Coerver,“ říká Eva Haniaková. „Vedení klubu nám navíc zajišťuje srovnatelné podmínky pro tréninky jako chlapeckým týmům, takže i u dívek máme třeba atletického trenéra, trenéra brankářek, trenéra na Coerver.“

„Naše dívčí týmy tak ve Sportovním areálu v Satalicích, kde trénují a hrají i jejich domácí zápasy, nacházejí veškerý servis, který mají kluci v Strahově,“ doplňuje Dušan Žovinec.

SPOLUPRÁCE S PFS

Samotnou kapitolou je pak i získávání nových dívek pro fotbal. „V minulosti, když ještě fungovaly střídavé starty, tak nejvíce dívek přicházelo z klubů, kde se nebránili působení dívek v jejich mládežnických oddílech, zejména v přípravkách. S postupem věku dívka přestoupila do Sparty,“ říká k náboru dívek Eva Haniaková.

„Nícméně v současné době využíváme hodně akcí pořádaných Pražským fotbalovým svazem, například účast na různých turnajích. Mimo to provádíme i náborů zaměřené na nejmenší fotbalistky. Ty má na starosti trenér Tomáš Kupka,“ vysvětluje Haniaková a dodává, že v minulém soutěžním ročníku se klubu podařilo posunout 17 hráček do starší přípravky.

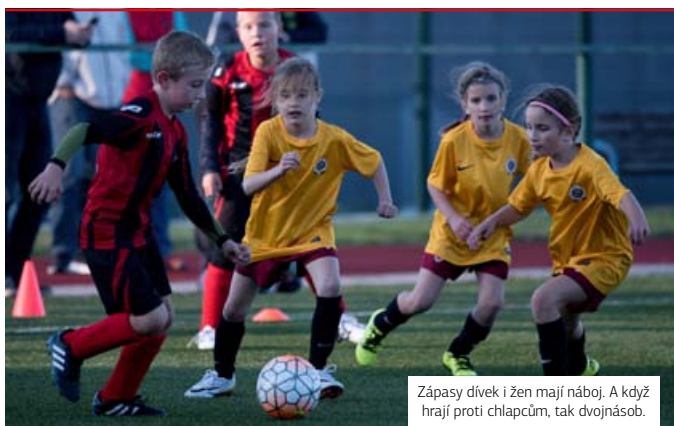
„Tam se již zaměřujeme mnohem více na kvalitu hráček, což má ve starší přípravce na starosti trenér Pavel Klíma, který se mimo to zaměřuje i na skau- ➤

Dušan Žovinec

Takhle válí spartanky.

Zápasy dívek i žen mají náboj. A když hrají proti chlapcům, tak dvojnásob.

ting talentovaných hráček. V našem týmu tak působí dívky, které bydlí na Jablonecku, Příbramsku a v mnoha jiných lokalitách po Čechách. Mám-li být upřímná, tak pro mnoho trenérů je to vizitka jejich dobré práce v jejich klubu, když dokážou přivést k fotbalu dívku, která po dvou až třech letech přestoupí do Sparty," tvrdí Eva Haniaková. Vedle náborových akcí však Sparta s Pražským fotbalovým svazem spolupracuje i jinak, a to účastí jejich dívčích týmů v soutěžích organizovaných Pražským fotbalovým svazem. Již několik let se tak v soutěžích PFS mohou setkat kluci s dívčími týmy Sparty v kategoriích mladších a starších přípravků. Nad to tým starších žákyň hraje i v soutěži se stejnými staršími chlapci.

KONFRONTACE S KLUKY

Právě konfrontace s chlapci je pro rozvoj mladých hráček klí-

čová. „Do přibližně devíti až jedenácti let, což je individuální u každé dívky, můžeme pozorovat, že dívky, jsou-li správně připravovány, jsou schopny hrát vyrovnané zápasy se stejnými chlapci," vysvětluje Haniaková. V pozdějším věku se však při srovnání s kluky prý začíná zpomalovat rozvoj fyzických vlastností, jako je rychlost a síla, což je dáno biologickou odlišností dívek. „Tento způsob přípravy, tedy nechávat do zhruba patnácti let dívky společně s chlapci či alespoň v soutěžích s chlapci, se nám vyplácí," vysvětluje Dušan Žovinec. „Naši trenéři Haniaková, Sumec, Kupka, včetně mě, se měli možnost zúčastnit zahraničních školení UEFA Study Group, přičemž tento trend účasti dívek v chlapčeských týmech či dívčích týmů v soutěžích s chlapci je viditelný i v zemích, jako je Švýcarsko, Německo, Švédsko, Francie a některé další státy, které patří k top státům

v ženském fotbale, kam bychom se chtěli přiblížit."

Jaké cíle si ženský fotbal na Spartě dává? „Chtěli bychom na úrovni dívek mít dostatečně širokou základnu v týmech mladších přípravků a starších přípravků, abychom do následujícího soutěžního ročníku mohli poslat vždy dva týmy, každý pro jeden ročník," objasňuje Tomáš Kupka. „Sa-

mozřejmě vedle prvenství v mistrovských soutěžích ve všech kategoriích," doplňuje Dušan Žovinec. „Takže určitě se v daných kategoriích nebráníme příchodu nových hráček. Naopak, jak ve spolupráci s Pražským fotbalovým svazem, tak i sami pořádáme náborové akce s cílem přivést do Satalic nové fotbalistky," zakončuje Eva Haniaková. ■

Některé hráčky jsou velmi šikovné.

A je tam!

AC SPARTA PRAHA FOTBAL A.S. — ŽENY

Rok založení: 1969

Vývoj názvu klubu: TJ Sparta ČKD Praha, TJ Sparta Praha, AC Sparta Praha, AC Sparta Praha fotbal a.s.

Úspěchy: 18× mistryně české ligy, 12× mistryně československé ligy

Současnost: 1. liga žen

Počet týmů: Ženy „A“ (1. liga žen a Pohár žen, ženská liga mistrů), dorostenky (1. liga dorostenek a Pohár dorostenek), starší žákyň (1. liga st. žákyň a soutěž starších žákyň PFS), mladší žákyň (1. liga ml. žákyň), starší přípravka (soutěž st. přípravky KFŽ a soutěž st. přípravky PFS), mladší přípravka (republikové halové turnaje a soutěže ml. přípravky PFS)

CIVIL

ČÍM JSEM STARŠÍ, TÍM VÍC SE BOJÍM

JAKUBA NOSKA Z ÚJEZDU PRAHA 4 TO TÁHNE NA HORY, RÁD SNOWBOARDUJE A ZKOUŠÍ I ŠPLHAT

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Velký fotbal, Hanspaulská liga, cyklistika, bowling, snowboarding, turistika, lezení... Z výřtu koníčků JAKUBA NOSKA, dlouholetého obránce a současného kapitána SK Újezdu Praha 4, je zřejmé, že sport je pro něj na prvním místě. A ideálně pokud přináší adrenalin. Sám říká, že s přibývajícím věkem se sice víc bojí, ale jízdu na „prkně“ volným terénem nebo třeba lezení po umělé stěně si paradoxně tím víc vychutnává.

Jakubův fotbalový životopis není nijak složitý, zahrnuje totiž jen dva oddíly. „Začínal jsem v šesti letech na Čafce, kde jsem až do starších žáků hrával po boku Romana Bednáře a Milana Škody. Ve chvíli, kdy jsem se měl z dorostu přesunout do mužů, mě přehadili do béčka. Ani jsem nehrál, jen trénoval. Pak se objevila možnost jít do Újezdu, kde o mě měli zájem. Tak jsem šel a od té doby jsem tam. A musím podotknout, že velmi spokojen,“ sumíruje.

NAČATÉ KOLENO

V klubu z Prahy 4 tak kroutí už dvánáctou sezonu, za tu dobu s ním prošel slabšími i úspěšnějšími etapami.

K tomu prvnímu patří období zhruba před šesti lety. „Tehdy jsme hráli domácí zápasy ve Štěrbobolích, protože u nás bylo nevyhovující zázemí. Do té doby jsme vždy hráli v první polovině I. B třídy, ale tenkrát ve vyhnanství jsme sestoupili. To bylo pro klub hodně nepřijemné,“ vybavuje si.

Areál Újezdu se však mezitím změnil k nepoznání a Jakubovi a spol. se hned první sezonu po návratu domů podařilo postoupit zpátky o patro výš. „To považuji za dost zásadní, beru to jako určitou satisfakci hlavně pro vedení, které tomu v posledních letech dává hrozně moc, čehož si nesmírně vážím. Navíc se nám asi dva roky poté

povedlo vykopat i A třídu,“ pochvaluje si fotbalista, který zastává výhradně post pravého obránce. „Hraju ho celý život, jiný asi ani neumím. Maximálně jsem párkrát zaskočil ve středu obrany, ale tam se necítím moc dobře, protože to pozičně moc nezvládám,“ přiznává.

S Újezdem tak Jakub ochutnal už tři různé soutěže. Nabízí se otázka, zda by si troufl i na přebor, pakliže by se mu do něj se spoluhráči povedlo postoupit. „Tot' otázka. Klub v tomto ohledu ambice určitě má, ale netuším, kdy se to povede a tím pádem ani jestli u toho budu. Přece jen už nejsem nejmladší, v prosinci mi bude dvaatřicet. Neříkám, že jsem veterán, ale už i tréninky mě čím dál víc bolí. Uvidíme, jak to všechno dopadne.“

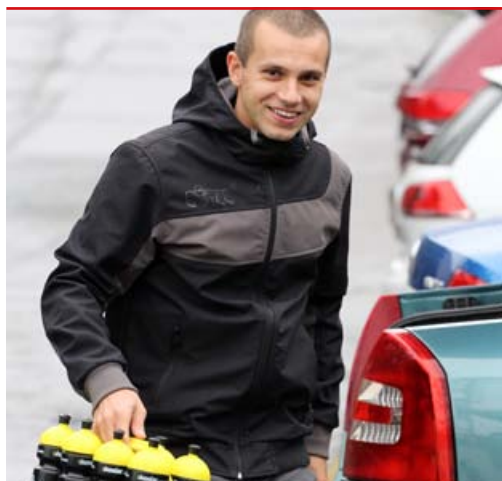
Jak to bude s Kubou a přeborem, to bude záležet i na jeho zdravotním stavu. V současné době ho totiž lehce limituje pohmožděné levé koleno. „Je takové... načaté,“ směje se. „Už několik

zápasů mě to omezuje, nemůžu udělat rychlý pohyb, nemůžu pořádně zabrat do sprintu. Asi to jsou vazy, mám s nimi problémy dlouhodobě. Vždycky je to nějakou dobu dobré a pak se ozve. Víím, že pár zápasů bude zlobit a pak to zase přejde.“

DISTRIBUUJE SPECIÁL

V profesním životě Jakuba koleno ne-limituje, má totiž sedavé zaměstnání. „Pracuji ve společnosti, která se zabývá předplatným časopisů a distribucí tisku. A mimo jiné mám na starosti i distribuci Pražského fotbalového speciálu,“ usmívá se. „Zjednodušeně řečeno to v praxi vypadá tak, že obdržím data pro zaslání, zpracuji je a předám podklady do expedice. Pak už to jde dál do světa,“ vysvětluje s tím, že této profesi se věnuje už devátým rokem.

Po vystudování Střední průmyslové školy strojní měl ambice dostat se na FTVS, ale pohořel na plavání. „Pak jsem nějakou dobu chodil po brigá-

Jakub Nosek zakotvil v Újezdu Praha 4.

JAKUB NOSEK

Věk: 31

Klub: SK Újezd Praha 4

Post: pravý obránce

dách a půl roku po škole jsem nastoupil do sázkové kanceláře, což mi bylo relativně blízké, protože sport je moje největší hobby. Po dalších dvou letech jsem nastoupil v rámci současného zaměstnavatele do call centra, kde jsem byl rok a poté jsem byl povýšen na nyníjší pozici."

Jak už Jakub zmínil, je velkým sportovním nadšencem. Na prvním místě má samozřejmě fotbal, a to i ten malý. „Hraju Hanspaulku, ale aktuální sezonu jsem vynechal. Hlavně kvůli časovému presu. Musel bych oželeť tréninky na Újezdě, což nechci. Navíc musím brát ohledy i na to koleno, nechci riskovat zranění. V tomto směru se snažím být zodpovědný."

I jeho další hobby je tak trochu sportovního rázu... „Hrajeme amatérskou bowlingovou ligu, což mě moc baví. Přijde mi zajímavé, že se hodnotí jak týmové, tak individuální výsledky. V rámci zápasu se totiž počítá celkové skóre, tedy že tým má za výhru dva body,

i vzájemné zápasy tří jednotlivců. Ve hře je tak pět bodů," nastiňuje pravidla s tím, že členové jeho týmu South City Bowlers se nerekrutovali z řad spoluhráčů z fotbalu, ale jsou to, jak název napovídá, Jakubovi kamarádi z „Jižáku", kde vyrostl.

HLAVNĚ ADRENALIN!

Dalším a zároveň jedním z největších Kubových hobby jsou hory. V první řadě snowboarding, jemuž se věnuje už od dob, kdy byl u nás tenhle sport teprve v plenkách, tedy zhruba od půlky devadesátých let. „Na základce jsem jezdil na lyžích, protože nic jiného tu nebylo. Pak, když mi bylo nějakých čtrnáct let, k nám začal ve velkém expandovat snowboarding a my jsme si s mým nejlepším kamarádem Petrem řekli, že si pořídíme prkna. Rodiče nám je naštěstí k Vánocům koupili, během jednoho víkendu ve Špindlu jsme se naučili základy a od té doby jezdíme," popisuje.

Jakub na hory vyráží pravidelně. „Vychází to tak, že každou zimu jedeme na týden někde do Alp plus občas někde po Česku. Vždycky je to s velkou bandou, tak deset až šestnáct lidí," prozrazuje s tím, že nejvíc ho baví tzv. freeride, tedy jízda ve volném terénu. A přiznává, že i na snowboardu ho limituje koleno. „Občas bolí, možná mu i podvědomě odlehčuji. Ale není to nic vážného," mávne rukou.

Jakuba to zkrátka táhne na hory, jednou by si rád vyzkoušel náročné horské pochody a nevyklučuje, že by časem zkusil na nějakou skálu vylézt. „Co se týče horské turistiky, žádné túry po horách třeba v Rumunsku za sebou ještě nemám, ale láká mě to. A lezení? K tomu jsem jen přičichl a logicky jsem si zatím vyzkoušel jen lezení na umělé stěně. Navrtala mě do toho kamarádka, která leze už dlouhé roky. Obrovsky mě to nadchlo a každému to doporučuji," usmívá se. „Ale je důležité jít s někým zkušeným," radí.

V posledních dvou letech Jakub rovněž propadl cyklistice. „Pořídil jsem si kolo a snažím se jezdit, co nejvíc to jde. Tedy když nemám fotbal, protože mezi tréninky není kolo ideální, člověk má jiný pohyb a na hřišti je pak tuhý, ztrácí dynamiku. Když je hezké počasí, snažím se jezdit do práce a z práce. Vzhledem k tomu, že bydlím v Kunratcích a dělám v Horních Počernicích, tak je to celkem nějakých padesát kilometrů," prozrazuje.

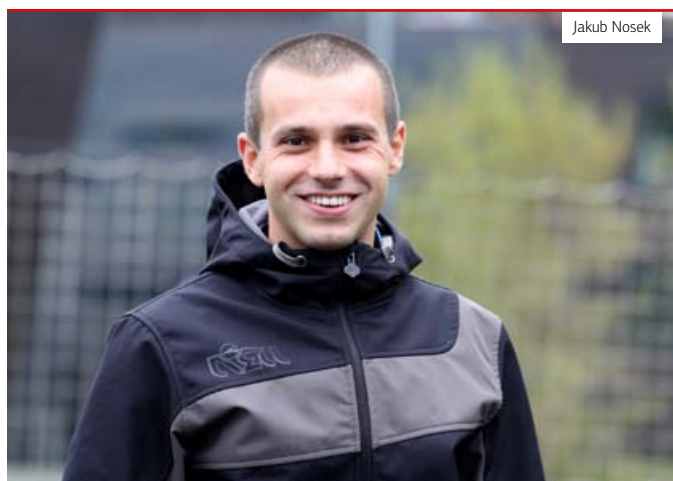
Jakubovy koníčky mají jeden společný jmenovatel – adrenalin. „Musím přiznat, že čím jsem starší, tím víc se při adrenalinových sportech bojím. Ale zároveň mě to paradoxně čím dál víc baví," směje se a zdůrazňuje, že přítelkyně Petra ho od „divočín" neodrazuje. „Někdy se třeba bojí, ale podporuje mě," ujišťuje.

INZERCE

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

Čím myslíte, že se žíví? Ano, stará se i o Pražský fotbalový speciál.

Jakub Nosek

FOTO MĚSÍCE

V JINÉ ROLI

ZRANĚNÝ HRÁČ BRANÍKA ADAM TRÁVNÍK NEMOHL NASTOUPIT DO UTKÁNÍ S DUKLOU JIŽNÍ MĚSTO, A TAK SI NAŠEL JINÝ PROGRAM. TAKTO TRÁVIL POLOČASOVOU PŘESTÁVKU. I V JINÉ ROLI NEŽ NA TRÁVNÍKU SI VEDL SKVĚLE!

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: BĚHEM UTKÁNÍ PŘEBORU MEZI DUKLOU JM A BRANÍKEM

ATRAKTIVNÍ
WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

WWW.FOTBALPRAHA.CZ

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

Bezpečné teplo vašeho domova

www.ptas.cz

Pražská
teplárenská